

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

לפני כבוד השופט עדי הדר

ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

התובע: דב נסיס

נגד

הנתבעת: טופאל נכסים בע"מ

ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

התובע: דב נסיס

נגד

הנתבעת: טופאל נכסים בע"מ

ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון

התובע: דב נסיס

נגד

הנתבע: משה לוינקרון

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון

התובע: דב נסיס

נגד

הנתבע: משה לוינקרון

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון

התובע: דב נסיס

נגד

הנתבע: משה לוינקרון

ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון

התובע : דב נסיס

נגד

הנתבע : משה לוינקרון

ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' רשות האכיפה ואח'

התובע : משה לוינקרון

נגד

הנתבעים : 1. רשות האכיפה – ניתן פסק דין

2. דב נסיס

פסק דין

לפני ביהמ"ש שש תביעות שטריות שהגיש מר דב נסיס (להלן: "דב"), חלקן נגד מר משה לוינקרון (להלן: "משה") וחלקן כנגד חברת טופאל נכסים בע"מ (להלן: "טופאל"), ותובענה כספית בסך של 375,828 ₪, אותה הגיש משה נגד דב.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
 ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
 ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

להלן: פרטי השטרות בתביעות השטריות:

מספר התיק	מספר תיק בהוצל"פ	מספר השטר	מושך השטר	סכום השטר	מועד פירעון
4278-03-15	511428-01-15	0010104	משה	₪ 300,000	23.3.11
55707-08-15	510863-07-15	80000458	טופאל	₪ 300,000	3.4.14
33291-12-15	504056-11-15	80000101	טופאל	₪ 100,000	14.7.12
		80001663	טופאל	₪ 5,000	18.7.13
		80001723	טופאל	₪ 2,500	20.7.13
		0011931	טופאל	₪ 7,500	23.8.13
41088-12-15	504495-11-15	51518070	משה	₪ 100,000	13.5.14
61571-11-16	503902-09-16	51591599	משה	₪ 150,000	1.7.14
49639-05-17	513457-04-17	0010096	משה	₪ 400,000	1.6.14

ההתנגדויות לביצוע שטרות

1. משה וטופאל, הגישו התנגדויות עם טענות שמרביתן דומות.
2. לטענתם, הצדדים מכירים משך שנים רבות, ניהלו ביניהם מערכת יחסים חברית במשך 13 שנה, במהלכה הלווה דב למשה וטופאל סכומי כסף שונים וזאת כמחווה חברית, ולכן לא חששו ולא נטלו חזרה את מלוא השיקים שנמסרו לידי דב לביטחון ושהחלפו בשיקים אחרים תחתם.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

3. עוד טענו, כי בדיעבד, התברר שדב ניסה לטמון להם פח, מכיוון שהינו חומד בדירה שבבעלות טופאל בשכונת פלורנטיין, ובעת הגשת ההתנגדויות הוא פועל לשם ניסיון לגזול מהם את הנכס ומבקש לנסות לגבות מהם סכומי עתק שאינם מגיעים לו, כך גם מנסה ל"החיות" הלוואות ישנות ולנסות לגבות את כולן שלא כדין באמצעות העלאת שיקים מן האוב שנותרו בידיו, ואשר היו נדרשים להיות מושבים לאחר כיבודם לידיהם.

4. עוד טענו, כי דב נהג לקבל כספים רבים במזומן מידם על חשבון ההלוואות שנתן להם והוסיפו כי פנו אליו פעמים רבות על מנת לנסות לערוך התחשבות סופית, ולסיים את מערכת היחסים הכספית ביניהם. זאת, כאשר הם סבורים כי לא נותר חוב כלשהו, או לכל היותר מדובר ביתרת חוב זעומה וזניחה.

5. עוד טענו, שלמרות שמדובר בשיקים שנמסרו לדב לצורך בטוחה בלבד, הוא החליט להפקיד את השיקים בניגוד לחוק וללא שישנה יתרת חוב כלל לטובתו ובוודאי שלא בהיקפים האמורים של השיקים המדוברים, המגיעים לסך של מיליון וחצי שקלים ללא הצדקה או עילה כדין.

פירוט הטענות בתביעות השטרות השונות

ת"א 4278-03-15

6. משה טען בהתנגדות לביצוע השטר בסך של 300,000 ₪ כי על פי הסכם מיום 2.11.10 (הספרה 2 כתובה בהסכם בכתב יד על הספרה 3 המודפסת), נטל הלוואה מדב בסך של 200,000 ₪.

7. תנאי למתן ההלוואה, מלבד חתימה על הסכם, היה מסירת שיק בסך של 300,000 ₪ שמשך משה מחשבונו לפקודת דב לביטחון.

8. משה טען שלמרות ששולם הסך של 200,000 ₪, דב ניסה בחודש יולי בשנת 2014 לפרוע השיק שניתן לביטחון בלבד. משה טען שהצדדים ציינו בהסכם מפורשות כי ההלוואה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

ניתנת על בסיס חברי והתמורה ככל ותאושר ותוסדר בין הצדדים תפורט בנספח שמעולם לא נחתם ומעולם לא הוצג.

9. עוד טען, שהתביעה אינה עומדת בהוראות חוק הלוואות חוץ בנקאיות.

ת"א 55707-08-15

10. טופאל טענה בהתנגדות לביצוע השטר בסך של 300,000 ₪ כי בגין אותה הלוואה, הנזכרת קודם לכן, בה משה נטל הלוואה מדב בסך של 200,000 ₪, דב הגיש לביצוע השיק נשוא התביעה השטרית.

11. טופאל חזרה על אותן טענות שהועלו בתביעה השטרית הנזכרת לעיל והוסיפה שדב באופן עברייני לחלוטין מימש שתי בטוחות זהות שנתנה לו פעם אחת, ופעם שנייה, על ידי משה, באופן של ניסיון לקבל לידיו את הסך של 600,000 ₪ בגין הלוואה בסך של 200,000 ₪ בלבד.

ת"א 33291-12-15

12. טופאל טענה בהתנגדות לביצוע השטרות, שמדובר בשיק אחד בסך של 100,000 ₪ שחולל מסיבת "עבר זמנו", שכן הוא הופקד על ידי דב ביום 7.7.14 בעוד שזמן פירעונו של השיק הוא 14.7.12, ועוד שיקים אחרים בסכום כולל של 15,000 ₪ שחוללו חלקם מסיבת "עבר זמנו" וחלקם מסיבת חשבון מעוקל לאחר שאלו הופקדו על ידי צד ג' אחר. עוד טענה שדב משתמש בשיקים שנתנה לו בעבר, לאחר שניתנו תחתם שיקים אחרים שנפרעו וכי הוא גובה רבית אסורה ב"בטוח בסך של 150%".

ת"א 41088-12-15

13. משה טען בהתנגדות לביצוע השטר בסך של 100,000 ₪ שנמשך מחשבוננו, שהשיק נמסר לדב כבר ביום 28.6.05, על פי הסכם מאותו יום שצורף להתנגדות, במסגרת הלוואה בסך של 17,000 \$ שדב נתן לו ולטופאל, ואשר שולמה במלואה לידינו. משה טען שהתביעה התיישנה נוכח העובדה כי חלפו למעלה מ-7 שנים מעת היווצרות העילה לפירעונו של השיק.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
 ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
 ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

ת"א 61571-11-16

14. משה טען בהתנגדות שמדובר בשיק שזמן פירעונו הוסף עליו שלא כדין על ידי דב לאחר שהשיק הוחזק בידי משך שנים רבות. עוד טען שהשיק העוקב הינו שיק בסך של 100,000 ₪ שנמסר לידי דב במסגרת הסכם הלוואה פיקטיבי משנת 2011 אשר ניתן במסגרתו שיק ביטחון להבטחת החזר הלוואה. על פי הסכם הלוואה שצורף, בין דב למשה וטופאל, דב מסר ללווים 12,000 ₪ במזומן, שלושה שיקים בסך של 10,000 ₪ כ"א שנמשכו מחשבונו של מר אריק מזוריק ושיק בסך של 8,000 ₪ שנמשך מחשבונו. עוד טען משה, שאין כל הסכם הלוואה עוקב פיקטיבי אחר ואין כל סיבה שיוחזק בידי דב השיק, שכאמור לא ניתנה בגינו כל תמורה וממילא דב אינו אוחז בשיק כשורה מכל היבט שהוא.

15. משה טען שהשיק כלל לא אמור להיות בידי דב באשר הלה ככל הנראה הטעה אותו וביקש ממנו שיק בסכום האמור במקום שיק אחר, אולם לא השיב את השיק לידיו כמו שעשה ביחס לשיקים רבים אחרים שקיבל לידיו.

ת"א 49639-05-17

16. משה טען בהתנגדות לביצוע שטר בתיק הוצל"פ 5134057-04-17 בסך של 400,000 ₪ שמדובר בשיק שנמסר כשיק ביטחון בגין הלוואה על פי הסכם מיום 20.12.2009, לפיו ניתנו לו 60,000 \$. משה טען שדב ניסח ההסכם באופן מלא, ובלעדי, ובמסגרתו ניתן השיק להבטחת החזר כספי בשווי של 60,000 \$ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית בתוך 12 חודשים דהיינו עד ליום 19.12.2010 ותו לא.

17. עוד טען, שדב עסק בהלבנת כספיו, וחובותיו, באמצעות חברות אחרות הקשורות אליו, ובענייננו, חברת סוסיתא, שאישרה פעמים רבות כי היא נותרה חייבת למשה מאות אלפי דולרים שלא שולמו לידו מזה למעלה מ- 20 שנה.

18. עוד טען, ששילם לדב סכומי עתק מאז הינתן הלוואה אשר כלל לא בא זכרם בבקשת הביצוע שהוגשה על ידו, לרבות ע"י מימון רכישת שירותים ומוצרים עבור דב. עוד טען שדב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

הוא שנותר חייב לו מיליונים רבים של שקלים חדשים וכי בגין הלוואות שנתן לו הוא הגיש נגדו תביעה בביהמ"ש המחוזי בתל אביב.

19. עוד טען שמדובר בשיק המשוך להסכם שנחתם בחודש דצמבר 2009, אשר הוגש כמעט לאחר שבע שנים, דהיינו בשיהוי ניכר העולה כדי התיישנות, וללא כל הצדקה.
20. עוד טען שהמדובר בשיק, שזמן פרעונו הוסף עליו שלא כדין על ידי דב לאחר שהשיק הוחזק בידיו משך שנים רבות. משה טען שהשיק ניתן במסגרת הלוואה משנת 2009, כך לפי תצהיר דב, בעוד הוא משתמש בשיקים שמשה נתן לו, בעבר, לאחר שניתנו תחתם שיקים אחרים, שנפרעו.

דין בהתנגדויות

21. ביהמ"ש (ע"י מותבים שונים בטרם אוחדה שמיעת התובענות לפני מותב זה) דן בהתנגדויות ובמרבית התביעות נתן רשות להתגונן בכפוף להפקדת ערבון כלהלן :

מס' הליך	מועד מתן רשות להתגונן	סכום הפקדה
4278-03-15	22.11.15	₪ 150,000
55707-08-15	31.12.15	₪ 300,000
33291-12-15	13.3.16	₪ 115,000
41088-12-15	14.7.16	₪ 85,000
61571-11-16	29.5.17	₪ 50,000
49639-05-17	13.4.18	ללא הפקדה

כתבי תשובה

4278-03-15

22. דב הגיש ביום 21.5.17 כתב תשובה בו טען כי אינו מלווה חוץ בנקאי. אין זה עיסוקו ואין מדובר בהלוואה "מקצועית", אלא הלוואה בין חברים, כפי שאף משה מצהיר בעצמו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

23. עוד טען שטבלת החוזרים נשוא ההגנה, היא טבלה כוזבת הסותרת טבלאות קודמות שניתנו בתצהירים אחרים של משה.

24. עוד טען, שבאותם מקומות שבהם השיקים נשוא הטבלה אכן קשורים אליו, אין מדובר בשיקים שניתנו להשבת הלואה, אלא בשיקים שנועדו להוות חוזר עבור מימון מוצרים ושירותים שניתנו על ידי דב למשה.

25. עוד טען, שגם הטענה של משה כי השיק נשוא ההתנגדות הוא שיק כפול היא טענה מופרכת שכן השיק ניתן להבטחת הלואה אחרת מזו המצוינת בהתנגדות. השיק ניתן להבטחת כלל חובות והתחייבות משה לדב.

26. דב טען בסעיף 52 לתצהירו כי העמיד למשה בחודש ינואר 2011 שתי הלואות בסך של 150,000 ₪. אחת הושבה והשנייה לא.

41088-12-15

27. דב הגיש ביום 21.5.17 כתב תשובה בו טען כי השיק לא התיישן מהסיבה שגם אם נכונה הטענה שהשיק ניתן להבטחת הלואה משנת 2005, הרי שבשנת 2009, חזר משה ואישר, בכתב, את חבותו לשלם את ההלוואה במסגרתה ניתן השיק ומכיוון שהשיק הוגש לביצוע בשנת 2015, לא חלה התיישנות.

28. דב טען בסעיף 59 לתצהירו כי השיק בסך של 100,000 ₪ נמסר על מנת להבטיח חוזר הלואה דולרית בסך של 17,000 דולר מיום 28.6.05.

55707-08-15

29. דב הגיש ביום 13.9.16 כתב תשובה בו טען שעסקינן בשיק בטחון אשר ניתן להבטחת אחת מההלוואות שהוא העמיד לטופאל ולמשה שהינו בעל מניותיה. עוד טען שהבטחות לא הושבו (השיקים לביטחון) מסיבה אחת פשוטה והיא: כי ההלוואות לא סולקו. לא בכדי, טען, אין ולו מסמך אחד היכול להצביע, כי טופאל, או משה, ביקשו השבה של איזשהו שיק בטחון כלשהו ודי בכך על מנת להבין עד כמה גרסתם מופרכת וכוזבת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

30. עוד טען, שמשה הודה בחקירתו הנגדית במסגרת שתי תביעות שטריות נוספות - 32413-08 ו- 14 ו- 13734-08-14 (להלן: "התביעות הראשונות") בכלל הסכמי ההלוואות ובכלל יתרות הקרן של ההלוואות אשר נטל ממנו.

31. עוד טען, שלאחר שבתחילת הדרך הכחישו טופאל ומשה בתוקף את דבר עצם קיום מימון רכישת מוצרים ע"י דב ושימוש בחשבוניות מס שהונפקו לטובת טופאל כלפי רשויות המס, כיום, בסתירה לגרסתם המקורית, מודה טופאל כי אכן עשתה שימוש בחשבוניות המס אל מול רשויות המס, אך דבר זה היה "בעידודו" של דב "ולצורך הברחת" כספו, כך כלשון טופאל.

32. ביחס לטענה לפיה הוא זה שחייב כספים- דב השיב שטענה זו לא עלתה בהגנות המקוריות. דב טען שרק לאחר שמשה וטופאל הבינו כי גרסאותיהם המקוריות בדבר החזר ההלוואות בדמות הכנת טבלאות שקריות וכוזבות של החזרים כביכול, התמוטטו כליל, בחרו להמציא, כך ממש, גרסה חדשה ונפתלת שאין בינה ובין המציאות שום קשר.

33. ביחס לטבלת החזרים- דב השיב שעצם העלאת הגרסה בדבר החזרים של ההלוואה, סותרת מניה וביה את הגרסה החדשה בדבר חוב כלשהו שלו למשה.

34. דב טען בסעיף 54 לתצהירו כי השיק בסך של 300,000 ₪ נמסר כבטוחה להשבת הלוואה בסך של 200,000 ₪ שהעמיד למשה ביום 2.11.10.

33291-12-15

35. דב הגיש ביום 13.9.16 כתב תשובה בו חזר על טענותיו שהועלו במסגרת כתב התשובה בתיק 55707-08-15.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
 ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
 ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

36. בסעיף 53 לתצהירו, דב טען כי השיק בסך של 100,000 ₪ ניתן להבטחת הלוואה בסך של 50,000 ₪ שנתן ביום 14.7.11 ולא הושבה וכי שלושה שיקים בסך כולל של 15,000 ₪ נמסרו לו במסגרת "השבת מימון מוצרים ושירותים שונים" שהעמיד לנתבעים.

61571-11-16

37. דב לא הגיש כתב תשובה. בסעיף 56 לתצהירו טען כי השיק בסך של 150,000 ₪ נמסר כביטחון להשבת שלוש ההלוואות הדולריות הראשונות "בשנת 2008 או 2009". דב הצהיר כי השיק נמסר חלף שיק אחר באותו סכום שזמן פירעונו פקע ושנמסר במסגרת הסכם ההלוואה הדולרי השני מיום 15.6.04. בסעיף 58 לתצהירו, דב הצהיר כי בהסכם מיום 20.12.09 הנתבעים "הודו" בחוב בסך של 210,000 דולר.

49639-05-17

38. דב הגיש ביום 25.4.18 כתב תשובה בו דחה טענה כי משה כביכול העמיד לטובתו ו/או לחברה בבעלותו בשם סוסיתא הלוואה אי שם בשנת 1995 בסך של 263,500 דולר, וזאת בנימוק כי אינה יכולה להישמע כטענת קיזוז בתיק זה שכן היא התיישנה.

39. דב טען שהשיק בסך של 400,000 ₪ ניתן כשיק בטחון במסגרת הסכם הלוואה דולרי רביעי בשנת 2009 בגין הלוואה בסך של 60,000 דולר וכך גם מצהיר משה בתצהירו. משה היה חייב לו נכון לאותו מועד 210,000 דולר. שיק הביטחון מבטיח את כל חובות והתחייבויות משה עד לסילוקן המלא. דב טען שמשה לא מניח שום תשתית ראייתית, ולו מינימאלית, המלמדת, כי שילם לו כספים כלשהם לאחר הסכם 2009 או כי סילק את החוב בסך של 210,000 דולר. דב חזר על תשובתו לטענה ביחס לטענה למימון מוצרים כמפורט לעיל.

40. דב חזר על הדברים בסעיף 61 לתצהירו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

התביעה הכספית ת"א 51695-04-18

41. משה הגיש תביעה כספית על סך 375,828 ₪, נגד דב ונגד רשות האכיפה והגבייה. ביהמ"ש (כבוד השופטת ערקובי) דחה התביעה נגד רשות האכיפה ביום 13.11.18.

42. משה טען, שלמרות העובדה שניתן צו עיכוב הליכים כולל בתיק 503902-09-16 אצל רשות האכיפה, דב פעל הלכה למעשה למימוש כספים חרף עיכוב ההליכים, בסכום כולל בסך של 125,828 ₪, לחשבון בא כוח דב בבנק לאומי.

43. עוד טען שדב בהונאה של ממש, הסתיר משך חודשים רבים את עצם משיכת הכספים לידי שלא כדין, בעוד הוא מנהל הליכים בביהמ"ש נגדו. עוד טען שנגרמו לו נזקים בגין הפגיעה החמורה בשמו הטוב וללא הוכחת נזק הוא מעמיד ראש נזק זה על סך של 100,000 ₪.

44. עוד טען שהיה אמור לחסוך עד גיל הפרישה עוד 10 שנים לפחות, ולהפיק רווחים של כממוצע של 10,000 ₪ מדי שנה, ובסה"כ רווחים בסך של 100,000 ₪. לכן, הלכה למעשה נגרעה ממנו האפשרות להמשיך וליהנות מפירות חסכוניותיו.

45. עוד טען לעגמת נפש, כאב וסבל בסך של 50,000 ₪.

46. עוד טען שהסכום שנמשך על ידי דב הגיע לכיסו שלא כדין ומסתכם בסך של 125,828 ₪.

כתב הגנה בתביעת משה

47. דב טען בכתב הגנתו שהתביעה הינה תביעת סרק וקנטרנית, נעדרת כל עילה, שכן לא היה עיכוב הליכים בתיק ההוצל"פ נשוא התובענה וכי משה יכול לבוא בטענות רק לעצמו ולרשלנותו הוא, על כך שכשל ולא עמד על כך שיהיה עיכוב הליכים בתיק. עוד טען שהתביעה נועדה לנסות ולהוות "משקל נגד" להליכי הגבייה אותם הוא נוקט נגד משה ו/או לנסות ו"לכפר" על מחדליו של משה עצמו, שכשל באופן קולוסאלי להגיש התנגדות במועד ובהסכמה הדיונית שהתגבשה, התרשל בעבודתו ולא טרח לבקש עיכוב הליכים בתיק ההוצל"פ נשוא התובענה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

48. עוד טען כי הוא ממילא לא ביקש מימוש של הכספים בכלל פנסיה וגמל בתיק ההוצל"פ נושא התובענה, כך שככל שנעשה מימוש של הכספים אצל המחזיק הוא נעשה או על ידי נושה אחר של משה או על ידי משה בתיק ההוצל"פ לאחר שערכאת הערעור דחתה בקשתו של משה לקבל עיכוב הליכים באחד מהתביעות השטריות המתנהלות נגדו- תיק הוצל"פ 01-48038-14-9.

כתב תשובה בתביעה הכספית

49. משה הגיש ביום 11.10.18 כתב תשובה בו טען שדב מודה כי יתכן והוא אכן פעל למימוש כספים במסגרת תיק הוצאה לפועל אחר, שנפתח על ידו לשם גביית פסק דין כספי בו זכה בכספים מולו. לכן, יש בכך כדי להטיל את האשמה לנזקיו על כתפי הנתבעים (כתב התשובה הוגש בטרם ביהמ"ש דחה התביעה נגד רשות האכיפה).

50. משה טען שדב פעל במרמה ולמרות החלטת ביהמ"ש, הגיש בקשה למימוש הכספים באופן יזום על ידו ביום 14.11.16. עוד טען שבעת הגשת הבקשה, לא יכול היה לדעת על בקשות המימוש שכן אלו הוגשו בטרם הוקלד בא כח בתיק, בטרם הוגשה בקשה להארכת מועד וכיוצא באלו, משכך, טען, אין בפי דב הגנה ראויה כלשהי שיש בה כדי להצדיק את מחדליו החמורים כלפיו.

51. עוד טען שחתימתו של דב על הודעה משותפת המאריכה את המועד להגשת התנגדות, ובאותה נשימה ממש, ביום 21.11.16, להגיש בקשה למימוש כספים, לאחר חתימתו על הבקשה המשותפת שביקשה ל"הותיר את העיקולים על כנם", מראה כי חוסר תום ליבו של דב, שפעל במודע להטעות את הנתבעת, מחייב את חיובו בשל מחדליו החמורים מולו.

דיונים

תיק 4278-03-15

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

הדיון הראשון

52. ביום 4.6.15 התקיים הדיון הראשון לפני כב' הרשם הבכיר אדי לכנר. נדונה בקשת דב להטיל עיקול על נכס מקרקעין. הצדדים הגיעו להסכמה לפיה יינתן צו איסור דיספוזיציה בנכס מקרקעין בפ"ת גוש 6407 חלקה 318.

הדיון השני

53. ביום 22.11.15 התקיים הדיון השני, הפעם לפני כב' השופטת לימור ביבי. התקיים דיון בבר"ל. הצדדים הגיעו להסכמה לפיה בכפוף להפקדת סך של 150,000 ₪ תינתן רשות להתגונן.

תיק 55707-08-15

הדיון הראשון

54. ביום 17.9.15 התקיים הדיון הראשון לפני כב' השופט (כתוארו דאז) עמית יריב. התקיים דיון בבקשה לביטול עיקולים.

הדיון השני

55. ביום 20.10.15 התקיים הדיון השני. התקיים דיון בהתנגדות לביצוע שטר. ביהמ"ש נתן רשות להתגונן בכפוף להפקדת סך של 170,000 ₪. כמו כן, נשמעו סיכומים בעל פה בבקשה לביטול עיקולים.

הדיון השלישי

56. ביום 18.5.16 התקיים הדיון השלישי. התקיימה ישיבה מקדמית בה התבררו בקשות לזימון עדים ולמחיקת סעיפים מתצהיר עדות ראשית. כמו כן נקבע מועד לשמיעת ראיות.

החלטה מיום 22.5.16

57. כבוד סגנית הנשיא (כתוארה דאז) השופטת סיגל רסלר- זכאי הורתה ביום 22.5.16 על העברת התיקים 55707-08-15 ו- 33291-12-15 למותב זה.

תיק 41088-12-15

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
 ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
 ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

58. ביום 14.7.16 התקיים הדיון הראשון לפני כב' הרשמת הבכירה יפעת אונגר ביטון. הצדדים הגיעו להסכמה לפיה תינתן רשות להתגונן בכפוף להפקדת הסך של 85,000 ₪.

דיונים בתובענות לאחר שהועברו למותב זה

הדיון הראשון

59. ביום 30.6.16 התקיים הדיון הראשון בתובענות לאחר שהועברו למותב זה. התקיים דיון בתובענות הראשונות (ביהמ"ש נתן פסק דין בתובענות הראשונות ביום 16.2.17).

הדיון השני

60. ביום 24.7.16 התקיים הדיון השני. התקיימה ישיבת שמיעת ראיות בה נשמעה עדות עו"ד אלי מור.

הדיון השלישי

61. ביום 7.12.16 התקיים הדיון השלישי. התקיים דיון בו ביהמ"ש הביע עמדתו באשר לתובענות התלויות ועומדות והצורך באיחוד שמיעתן לפני מותב אחד. ביהמ"ש נתן החלטה לעניין מינוי המומחה לחשבונאות רואה חשבון אלי גולדשטיין לצורך עריכת התחשבות כוללת בין הצדדים.

הדיון הרביעי

62. ביום 8.3.17 התקיים הדיון הרביעי. התקיים בירור לעניין הגשת הבקשה לפני כב' נשיאת ביהמ"ש העליון לאיחוד שמיעת תובענות. נקבע מועד לתזכורת פנימית למתן הודעת עדכון באשר להחלטה שתינתן בבקשה.

החלטת ביהמ"ש העליון לאיחוד שמיעת תובענות

63. כב' שופט בית המשפט העליון מני מזוז, הורה ביום 9.4.17 שתביעות 41088-12-15, 61571-11-16, 4278-03-15 תועברנה לבימ"ש השלום בת"א והן תשמענה לפני מותב זה יחד עם תביעות 55707-08-15 ו- 33291-12-15.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

הדיון החמישי

64. ביום 26.4.17 התקיים הדיון החמישי. נקבעו מועדים להשלמת הגשת כתבי תשובה והליכים מקדמיים. כמו כן, נקבע מועד לשמיעת בר"ל בתיק 4278-03-15.

הדיון השישי

65. ביום 29.5.17 התקיים הדיון השישי. התקיים דיון בתיק 61571-11-16. משה נחקר וביהמ"ש נתן רשות להתגונן בכפוף להפקדת סך של 50,000 ₪.

תיק 49639-05-17

66. כב' שופט בית המשפט העליון ג'ורג' קרא הורה ביום 6.7.17 כי תביעה 49639-05-17 תועבר ותשמע לפני מותב זה יחד עם יתר התביעות.

הדיון השביעי

67. ביום 6.9.17 התקיים הדיון השביעי. התקיים דיון בתיק 49639-05-17. נחקרה המומחית להשוואת כתב יד גב' איה שוחט, ומשה. בהעדר הסכמות, ביהמ"ש נתן צו להגשת סיכומים.

הדיון השמיני

68. ביום 19.12.17 התקיים הדיון השמיני. ביהמ"ש דן בבקשה לתיקון ההתנגדות בתיק 49639-05-17 וקבע מועדים להגשת סיכומים בסוגיה מדוע לא תימחק הבקשה לתיקון ההתנגדות.

החלטה מיום 2.1.18

69. ביהמ"ש מחק ביום 2.1.18 הבקשה לתיקון ההתנגדות, וקבע שאם וכאשר תוגש שוב, תהיה חפה מכל אזכור של המחלוקת בין דב ובין עורך דינו בעבר, עו"ד אבני, לרבות ראיות שהגיעו לידיעת משה כתוצאה מעיון בתובענה באותה מחלוקת, או כתוצאה מכך שהראיות הגיעו לעו"ד אבני ומשם לידי משה כתוצאה מייצוגו של דב על ידי עו"ד אבני במסגרת יחסי עו"ד לקוח.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

הדיון התשיעי

70. ביום 4.3.18 התקיים הדיון התשיעי. התקיים דיון בבר"ל בתיק 49639-05-17. משה נחקר וביהמ"ש נתן צו להגשת סיכומים.

החלטה מיום 13.4.18

71. ביום 13.4.18 ולאחר שהוגשו סיכומי הצדדים, ביהמ"ש נתן רשות להתגונן.

הגשת ראיות

72. משה וטופאל הגישו תצהירי עדות ראשית ביום 2.9.18, ואילו דב הגיש תצהירי עדות ראשית מטעמו ביום 2.10.18.

הדיון העשירי

73. ביום 7.11.18 התקיים הדיון העשירי. התקיים דיון במסגרתו הוצע למומחה להשוואת כתב יד מר אמנון בצלאלי להגיש בקשה לתשלום שכ"ט לעניין מוצג ת/משה/1. כמו כן הוצע לרו"ח גולדשטיין להגיש בקשת שכ"ט לצורך השלמת בדיקת התחשבויות בין הצדדים בה החל לגבי שתי התביעות הראשונות בהן ביהמ"ש כבר נתן פסקי דין.

החלטה מיום 22.11.18

74. כבוד סגנית הנשיא (כתוארה דאז) השופטת סגל רסלר - זכאי הורתה ביום 22.11.18 להעביר התביעה הכספית ליומנו של מותב זה.

הגשת חוות דעת ע"י המומחה להשוואת כתב יד בצלאלי בעניין ת/משה/1

75. המומחה להשוואת כתב יד מר בצלאלי הגיש, לאחר שביהמ"ש הבטיח תשלום שכרו, חוות דעתו ביום 19.12.18.

הדיון האחד עשר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

76. ביום 2.5.19 התקיים הדיון האחד עשר. ביהמ"ש נתן הוראות למומחה לחשבוונאות – רו"ח גולדשטיין ביחס לחו"ד מטעמו.

הדיון השניים עשר

77. ביום 15.7.19 התקיים הדיון השניים עשר. ביהמ"ש דחה בקשת טופאל בתיק 55707-08-15 להשבת סך של 200,000 ₪ לידיה. מכיוון שרו"ח גולדשטיין הפך לשותף במשרד רואי חשבון בו אחד השותפים הינו חבר קרוב של המותב, מינויו כמומחה בוטל וביהמ"ש הציע מועמדים להיכנס בנעלי המומחה לחשבוונאות.

מינוי מומחית לחשבוונאות במקום המומחה הקודם

78. ביום 22.7.19 הודיעו הצדדים על הסכמתם למינוי רו"ח אריאלה להב כמומחית לחשבוונאות. בהתאם, ביום 13.8.19 מונתה רו"ח להב כמומחית מטעם ביהמ"ש, לאחר שהצדדים הפקידו שכרה בקופת ביהמ"ש.

חוות דעת המומחית לחשבוונאות

79. ביום 24.12.19 הגישה המומחית לחשבוונאות רו"ח להב חוות דעתה לתיק ביהמ"ש.

הדיון השלושה עשר

80. ביום 28.1.20 התקיים הדיון השלושה עשר. התקיימה ישיבת הכנה לשמיעת ראיות. נקבעו מועדים ונקצבו זמני חקירות. כמו כן, המומחה מר בצלאל התבקש להגיש בקשה לתשלום שכרו בגין השלמת חוות הדעת.

הדיון הארבעה עשר

81. ביום 19.2.20 התקיים הדיון הארבעה עשר. התקיים דיון בו נדונו מספר בקשות של הצדדים.

הגשת ראיות בתיק 51695-04-18

82. משה הגיש ראיותיו בתביעה הכספית ביום 20.2.20 ואילו דב הגיש ראיותיו ביום 25.2.20.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

חוות דעת משלימה ע"י המומחה להשוואת כתב יד

83. לאחר שביהמ"ש הבטיח תשלום שכרו, המומחה מר בצלאל הגיש ביום 18.5.20 חוות דעתו המשלימה.

הדיון החמישה עשר

84. ביום 15.6.20 התקיים הדיון החמישה עשר. התקיימה ישיבת שמיעת ראיות. דב נחקר הן כתובע והן כנתבע.

הדיון השישה עשר

85. ביום 16.6.20 התקיים הדיון השישה עשר. נדונו סוגיות דיוניות, וכן נשמעה עדות המומחה מטעם משה - מר משה יוחאי.

הדיון השבעה עשר

86. ביום 13.7.20 התקיים הדיון השבעה עשר. הייתה אמורה להתקיים חקירת העד דין מלכה. אולם, העד לא התייצב לדיון, לאחר שגם לדיון קודם לא התייצב. בלית ברירה ולאחר שהעד הודיע טלפונית שאין בכוונתו להתייצב, ביהמ"ש הוציא נגדו צו הבאה.

הדיון השמונה עשר

87. ביום 17.9.20 התקיים הדיון השמונה עשר. התקיימה ישיבת שמיעת ראיות. נחקרו, המומחית מטעם ביהמ"ש להב, משה – כתובע וכתבע, וכן העד דין מלכה. המומחית רו"ח להב התבקשה להגיש השלמה לחוות הדעת – חישוב של סכומי השטרות בשערך על פי זמני הפירעון בשטרות.

חוות דעת משלימה של המומחית לחשבונאות

88. ביום 24.9.20 הגישה המומחית לחשבונאות רו"ח להב חוות דעת משלימה.

הדיון התשעה עשר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
 ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
 ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

89. ביום 20.10.20 התקיים הדיון התשעה עשר. ביהמ"ש דן בבקשה לעניין מסמכים שהועברו למומחה מטעם ביהמ"ש להשוואת כתב יד. כמו כן, דן בבקשה לגבי תקינות והשלמת הביקורת החשבונאית של המומחית רו"ח להב.

הודעה מיום 3.12.20

90. ביום 3.12.20 הגיעו הצדדים להסכמה לפיה תמונה המומחית להשוואת כתב יד גב' פנינה אריאלי לצורך בדיקת מסמך "נספח 41 (לתצהיר דב) שנחזה להיות מסמך אחד ולטענת משה אינו כזה".

הדיון העשרים

91. ביום 14.12.20 התקיים הדיון העשרים. התקיים דיון נוסף בבקשת דב לעניין ביצוע בדיקות על ידי המומחה להשוואת כתב יד בצלילי. מאחר וביהמ"ש הגיע למסקנה שלא היה מקום לקיום דיון נוסף זה, הוא חייב דב בהוצאות. כמו כן, ביהמ"ש הורה לצדדים להפקיד שכ"ט המומחה בצלילי לצורך השלמת בדיקת מסמכים נוספים אותם ביקשו הצדדים לבדוק.

חוות דעת המומחית להשוואת כתב יד גב' אריאלי

92. ביום 12.1.21 הגישה המומחית להשוואת כתב יד גב' אריאלי חוות דעתה לתיק ביהמ"ש.

חוות דעת נוספת של המומחה להשוואת כתב יד בצלילי

93. ביום 17.1.21 הגיש המומחה להשוואת כתב יד, מר בצלילי, את חוות דעתו הנוספת לתיק ביהמ"ש.

הדיון העשרים ואחד

94. ביום 14.2.21 התקיים הדיון העשרים. ביהמ"ש בדק האם מי מהצדדים מעוניין בחקירת מי מהמומחים וקבע מועד לחקירת המומחה בצלילי.

הדיון העשרים ושניים

95. ביום 17.3.21 התקיים הדיון העשרים ושניים. נחקר המומחה מר בצלילי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

סיכומים

96. משה וטופאל הגישו סיכומיהם ביום 8.6.21. דב הגיש סיכומיו ביום 28.6.21. סיכומי תשובה מטעם משה וטופאל הוגשו ביום 11.7.21. ביהמ"ש קבע מועד לדיון מענה לשאלות.

בקשה להתעלם מסיכומי התשובה

97. דב הגיש ביום 25.7.21 בקשה להתעלם מסיכומי התשובה עקב הרחבת חזית. ביהמ"ש קבע לאחר שהוגשה תשובה ותגובה לתשובה, כי ייתן החלטה במסגרת הדיון שקבע למענה לשאלות.

בקשה להרחבת צו סיכומי טענות הצדדים

98. טופאל ומשה הגישו ביום 22.8.21 בקשה שכותרתה "בקשה להרחבת צו סיכומי טענות הצדדים". ביהמ"ש הורה על מחיקת הבקשה במתכונתה, שכן במהותה הייתה בקשה לצירוף ראיה או לתיקון סיכומים. ביהמ"ש הורה שכל שמעוניינים בכך, המבקשים יגישו בקשה מתאימה.

בקשה לצירוף ראיה

99. טופאל ומשה הגישו ביום 23.8.21 בקשה לצירוף ראיה. עניינה של הבקשה בתצהיר של עו"ד ירון אבני, שכנזכר לעיל, ייצג בעבר את דב. לטענת המבקשים, ביום 17.8.21 הגיש דב תביעה נגד עורך דין אבני בגין תצהיר שנחתם על ידי עורך דין אבני בו הוא ציין שבשנת 2018 דב מסר לו כי סך חובותיהם של משה וטופאל כלפיו אינם עולים על הסך הכולל של \$ 100,000 לכל היותר.

100. ביהמ"ש קבע לאחר שהוגשה תשובה ותגובה לתשובה, כי ייתן החלטה במסגרת הדיון שקבע למענה לשאלות.

הדיון העשרים ושלושה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

101. ביום 5.10.21 התקיים הדיון העשרים ושלושה. ביהמ"ש דחה הבקשה לצרף ראיה ושמע מענה לשאלות ודחה הבקשה לצרף ראיה. לבקשת ב"כ דב, הדיון הופסק ונקבע מועד להמשך הדיון.

הדיון העשרים וארבעה

102. ביום 1.12.21 התקיים הדיון העשרים וארבעה בו ביהמ"ש סיים לשמוע מענה לשאלות.

דיון והכרעה

103. כעולה מכתבי הטענות שנסקרו עד כה, על ביהמ"ש להכריע בטענות הגנה של משה בעניין התביעות השטריות ובתביעת משה נגד דב.

טענת משה שדב מבקש ביצוע שיקים שהיה עליו להשיבם לידי

104. כאמור לעיל, הטענה המרכזית של משה, שחזרה על עצמה, היא שדב מבקש ביצוע שיקים שהיה עליו להשיבם לידי. כפי שיפורט להלן, טענה זו לא הוכחה ממספר סיבות.

הסתירות בגרסאות שינויי חזית, חזקת השקר

105. דב טען בפרק א' לסיכומיו לגבי הגרסאות המתחלפות והשונויות של הנתבעים בליבת גרסתם, ולעניין זה ראו הפירוט מסעיף 48 לסעיף 67 לסיכומיו.

106. דב טען שיש "שינוי גדול, יש גרסה מתפתחת והבדלים בין תצהיר ההתנגדות, כתב ההגנה המתוקן בתיק הזה, והגרסה חדשה בתצהיר העדות הראשית". דב טען שמשה טען בתצהיר העדות הראשית שלו גרסה חדשה שההלוואות הם דמיוניות, וזאת בסתירה לגרסאות הקודמות שלו, המקוריות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

107. משה הפנה "לסעיף 31 עד 36. לסיכומי התשובה אדוני, סיכומי התשובה, ששם אני מראה ומזכיר שבית המשפט הנכבד נתן לנו רשות כנגד תשלום הוצאות מאוד גבוה לתקן את ההתנגדויות, ולכן הטענות האלה הם לא רלוונטיות להשוות בין ההתנגדויות לבין מה שנאמר לאחר שנים מעת הגשתם."

108. ביהמ"ש קובע כי משה שינה גרסאותיו פעם אחר פעם. תחילה טען לפירעון ההלוואות באמצעות הצגת טבלאות לעניין מועדי הפירעון. מכיוון שטענה זו נמצאה כלא מהימנה, הוא חויב בהפקדת ערבון על מנת לקבל רשות להתגונן במרבית התביעות.

109. משה נדרש בחקירתו לאותן טבלאות וטען "הייתי בהלם טוטאלי, לא ידעתי מי נגד מי, ישב עורך דיני וניסה לעשות סדר. אני לא הייתי חלק מזה. אני מתנצל מאוד אבל זה לא אומר שכל הצ'קים האלה הוא לא חייב לי אותם."

110. הניסיון של משה להתנער מטבלאות שנכללו בתצהיר מטעמו אינו מקובל.

111. משה העלה במועד מאוחר יותר טענות נוספות כגון ש"ההלוואות דימינויות". בסעיף 8 לתצהירו, טען שנתן לדב הלוואות שלא נפרעו. כמו כן, טען כי בידיו מסמך בחתימת דב בו הוא מאשר שסילק חלק מהחוב כלפיו.

112. העובדה שמשה ביקש וקיבל רשות לתקן כתבי טענותיו, אינה מאיינת שינוי הגרסאות, כסברת משה בסיכומיו.

113. משה טען ש"הייתי עסוק בעשייה, בפיתוח 2 החברות שלי, אני לא הייתי עסוק בקטנות. התביעה שלו תפסה אותי עם המכנסיים למטה. לקח לי זמן לארגן חומר. היה לי המון חומר מקורי שלא היה אצלי בבית, היה אצל ההורים שלי בבית ז"ל, רק אחרי שאבי נפטר והלכתי לחפש בדירה מצאתי המון מסמכים שאותם לא היו לי. הייתי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

בהתחלה בלי מקורות שאני יכול להוכיח את הדברים שלי. רק אחר כך יותר מאוחר אני לקחתי ומצאתי מסמכים."

114. ביהמ"ש קובע שלא היה למשה מענה מניח הדעת, מדוע לא העלה כל טענותיו באופן סדור בהזדמנות הראשונה.

115. לא זו אף זו, דב טען שמשה הברית דירה שאמורה הייתה להוות בטוחה לפירעון הלוואות שנתן למשה. דב תאר בסעיף 26 בתצהירו כיצד הגיש בקשה בהוצל"פ למימוש משכון בו שועבדה הדירה ואז גילה כי המשכון לא נרשם ברשם החברות. לכן, הגיש תביעה לאכיפת השעבוד בה. פ. 9479-10-14 ואז גילה במהלך הדיון כי הדירה נמכרה.

116. כבוד השופט (כתוארו דאז) עמית יריב תאר מעלליו של משה בעניין הדירה בת"א 55707-08-15 בהחלטה מיום 20.10.15 כלהלן:

"במסגרת בקשת העיקול, כמו גם במסגרת החקירות לפניי, התברר כי טענותיו של לוינקרון בתצהירו אינן מהימנות (בלשון המעטה). ראשית יש לציין, כי במסגרת הסכם הלוואה מיום 25.11.2001 (נספח ח' לבקשה לעיקול זמני), התחייב לוינקרון לשעבד לטובת נכס מקרקעין בתל-אביב. התחייבות זו זכתה ל"רענון" בהסכם הלוואה מיום 20.12.2009 (כונה בבקשת העיקול – "הסכם הלוואה הדולרי הרביעי" – נספח י"ג לתצהיר התומך בבקשה לעיקול זמני), שבמסגרתה הסכים לוינקרון להותיר את השעבוד על אותו נכס להבטחת הלוואות נוספות שנטל ושייטול מאת נסיס. מה ששכח לוינקרון לציין במסגרת ההסכם הרביעי הנ"ל הוא, שהוא מכר את נכס המקרקעין במהלך שנת 2002, כחצי שנה לאחר שהתחייב לשעבד אותו לטובת נסיס במסגרת ההסכם נספח ח'.

מבלי להיכנס לאופיין המדויק של הלוואות, וגם אם אקבל לצורך הדיון בשלב זה את ההנחה שמדובר בהלוואות שחוק הסדרת הלוואות חוץ בנקאיות, תשנ"ג - 1993 חל עליהן, גם אז לא תיתכן מחלוקת כי מצב שבו לוה מתחייב להעמיד בטוחה, ומעביר את הבעלות בבטוחה ללא קבלת רשות המלווה – גם אם הוא משוכנע בתום לב שפרע את הלוואה עד תום – הוא מצב חמור של הברחת נכסים, אשר יש בו כדי ללמד, שלא ניתן לסמוך על אותו לוה שישלם את חובו – ככל שייפסק שיש חוב שעליו לשלם. חמור מכך: בשנת 2009, שבע שנים לאחר שנמכרה הדירה שנועדה לשמש

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

בבטוחה, עוד התחייב לוינקרון לשמר את מעמדה הבטוחתי של הדירה, וקיבל כנגדה הלוואות נוספות. די בכך, לטעמי, כדי לקיים את יסוד ההכבדה מעל ומעבר לנדרש לצורך הטלת עיקול זמני.

ודוק: בעדותו לפניי, עשה לוינקרון מאמצים ניכרים כדי לשכנע, כי הבטוחה לא נועדה להיות דירה קונקרטיית כזו או אחרת, כי אם זכויותיה של טופאל בנכס המקרקעין בכללותו. בעדותו לפניי בנה לוינקרון תלי תלים של סיפורים בדבר זכויות ב"חנות" המצויה בנכס המקרקעין, שלאחר מכן התברר שאינה אלא חדר מדרגות, אשר בכוונת לוינקרון להסב לחנות בזמן מן הזמנים (וראו לעניין זה עמ' 32 לפרוטוקול ש' 17 – 19, ש' 21, ש' 26 – 28; עמ' 33 ש' 4, ש' 6 – 8; עמ' 36 ש' 24 – עמ' 37 ש' 4), אולם טענות אלה – בדבר זכויות בנכס – נסתרו חזיתית בתצהיר שהגיש לוינקרון עצמו לעיריית תל-אביב – יפו בשנת 2009, ובה הצהיר כי לטופאל אין, נכון לשנת 2009, כל חלק בנכס, או בלשונו של לוינקרון עצמו:

"כל הדירות והחנויות בבניין ברח' פלורנטיין 22, פינת בנבנישתי 1, הידוע כגוש 7084 חלקה 84 נמכרו על ידי החברה בשנים עברו.

היחידה האחרונה בבנין שהייתה בבעלות החברה נמכרה לפני כשנתיים ימים, והחזקה בה לקונה נמסרה סמוך לאחר מכן.

כיוון שהחברה שוב איננה מחזיקה ואיננה בעלים של חלק כלשהו של הבנין, היא אינה אחראית בכל דרך שהיא לפעולותיהם של הדיירים והבעלים בבניין." (מוצג מש/1, סעיפים 2 – 4 לתצהיר) מכאן שלוינקרון הצהיר, בתצהיר ערוך כדון, שהוגש לרשות מינהלית לשם קבלת טובת הנאה (יש להניח שעל מנת לפטור את טופאל מאחריות לליקויים או להפרות שונות של חוקי העזר העירוניים – כנראה לעניין בנייה בלתי חוקית, לפי סעיף 5 לתצהיר) כבר בשנת 2009 כי לטופאל אין זכויות בכל חלק שהוא של הבנין – לרבות ברכוש המשותף, בחדרי המדרגות וכו'. מכאן שטענתו בדבר בטוחה בת-ערך – נסתרה בתצהירו שלו, זאת מעבר לחומרה היתרה של מי שהגיש תצהיר כוזב – ואחת היא בעיניי אם התצהיר הכוזב הוגש לעירייה בשנת 2009 או לבית המשפט בשנת 2015.

...

7. יש להזכיר עוד, כי במהלך חקירת לוינקרון במסגרת הדיון בהתנגדות התברר כי הגשת תצהירים המוסרים גרסאות עובדתיות שונות בהתאם לנוחותו של לוינקרון ובהתאם ל"רוח הזמן" היא כמעט שיטת עבודה אצל לוינקרון. גם כאשר טען לוינקרון לפירעון ההלוואה נושא הליך זה, מסר שתי גרסאות עובדתיות שונות בשלושה תצהירים שונים (תצהיר התמיכה בהתנגדות לביצוע שטר לפניי, וכן תצהירים מש/2, מש/3 ו-מש/4 שהוגשו בדיון מיום 20.10.2015). בשתי מערכות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
 ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
 ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

הגרסאות הללו, הציג לוינקרון רשימת שיקים שלשיטתו שימשו לפירעון ההלוואה, אולם שתי הרשימות אינן חופפות.
 דומה כי במצב דברים כזה, כאשר גרסתו של לוינקרון אינה מחזיקה מים, וכאשר הוברר כי הוא אינו בוחל בהברחת נכסים תוך פגיעה בהסתמכותו של נסיס עליהם – יסוד ההכבדה הוכח בעליל."

117. כל האמור לעיל מוביל למסקנה כי יש להטיל ספק בגרסאותיו השונות של משה ביחס למסכת העובדתית.

טענת משה שדב אינו מהימן

118. משה טען שדב אינו מהימן. הוא התבסס בסעיף 5 לסיכומיו על פסק הדין של כבוד השופט אלקלעי בתא"ק 54451-01-18 נסיס נ' אבני ואח' (פורסם בנבו) בו קבע שדב לא אמר אמת.

119. מעיון בפסק הדין עולה שמההתקשרות בין דב לעו"ד ירון אבני, אחד הנתבעים באותה תביעה, עולה תמונה דומה לממצאים כאן לגבי פעילות "המעלה תהיות רבות". בפסק הדין, כבוד השופט אלקלעי ציטט את מסקנות המומחה מטעם ביהמ"ש שם שקבע כלהלן:

"עם זאת התרשמתי, כי מדובר בפעילות המעלה תהיות רבות ומתאפיינת בסימנים חריגים כגון: היקף גדול של הסכמים הנושאים שמות שונים בתקופה קצרה, העברת כספים במזומן, תשלומים מרובים בשיקים בסכומים קטנים, קבלת שיקים כבטחון, תשלום על ידי ולצדדי ג', ניכיון שיקים אצל נותני שירות מטבע, תשלומים ללא הסכמים כתובים ועוד.... במסגרת הבדיקה בחנתי מחד את כל הכספים שהועברו על ידי הנתבע או מי מטעמו, ומאידך את כל הכספים ששולמו לתובע או מי מטעמו. לצורך החישוב שערכתי, אישרתי את כל הכספים שיש בגינם אסמכתאות. לעניין העברת מזומן בין הצדדים, אישרתי סכומים שהוצגו בגינם אסמכתאות מגבות בלבד".

120. באותו פסק דין, ביהמ"ש שם נתן אמון בעדות מר דין מלכה, שהעיד גם לפני מותב זה שדב פרט אצלו שיקים של משה, או מי מטעמו.

121. דב טען בחקירתו "מעולם לא פתחתי כרטיס אצל דין מלכה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

...

אכן שקיבלתי לפעמים שיקים מטופאל נכסים או מ"ל מישורים,

ש: כמה פעמים קיבלת שיקים?

ת: אין לי מושג.

...

העד, מר נסיס: אכן פרטתי אותם אצל דין מלכה,

.....

העד, מר נסיס: של השיקים, על הרכישות שהוא עשה שאני מימנתי, הוא נתן לי שיקים, פרס אותם, הם בדרך כלל בסכומים גבוהים, מינואר, פברואר, מרץ, אפריל, כן? ואני הייתי פורט מדי פעם אצל דין מלכה, לפעמים משתמש בצרכים שלי.

....

אז ככה, דבר ראשון אין לי שום כרטיס אצל דין מלכה, הכרטיס הזה נולד בהליך אנטיגוניסטי וזדוני שהוא שיתף פעולה עם איזה מישהו, איש השוק האפור, עכשיו, כדי להיות כנה אז אני אומר שכן, אכן, הרי בטבלאות הראשונות של כתב ההגנה והתנגדות, מופיע שם בטבלאות שאני קורא להן פיקטיביות, שמשויכות לכל הלוואה והלוואה, 'מלכה, מלכה, מלכה' או change tiran זה אותו דבר, שכמובן שאני עשיתי, שאני נתתי את השיק, נתתי את זה לדין מלכה, אבל אני לא יכול להתחייב שכל מה שרשום ברשימה שהוא יש לו באמתחה שלו הם שלי."

122. דין מלכה זיהה בחקירתו כאן את דב ואישר כי פרט אצלו כספים שעל פי הכרטסת הסתכמו במעל למיליון ₪. הוא העיד כי מסר לדב כסף במזומן כנגד שיקים לפירעון מידי.

123. לגבי קביעת כבוד השופט אלקלעי כי לא אמר אמת, דב התבטא בחקירתו כאן כלפי כבוד השופט אלקלעי באופן חמור ביותר וטען שפסק הדין זדוני. יאמר לזכותו של דב שלאחר מכן התנצל על כך.

124. דב טען בסיכומיו ביחס לפסק הדין ש"נושאים מן הסוג הזה הם בלתי קבילים ויש להתעלם מהם לחלוטין".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
 ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
 ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

125. דב טען בסעיף 19 ובסעיף 81 לסיכומיו שאין לעדות מר מלכה השלכה ברמה הכספית מכיוון שמשה העיד במפורש שהוא נתן למומחית לחשבונאות מטעם ביהמ"ש כאן, את כל המסמכים הנוגעים למחלוקת עם דב. לעניין זה ראו עדותו של משה בדבר המצאת המסמכים למומחית "אחד לאחד חתומים על ידו, כן..".

126. ביהמ"ש קובע כי ממצאי כבוד השופט אלקלעי ביחס למהימנות דב, אינם מסייעים למשה כפי מלוא ציפיותיו. הם מחזקים התרשמות ביהמ"ש בפסק הדין בתביעות הראשונות כי שני הניצים אינם מלאכים כלילי שלמות, בלשון המעטה. אולם, אין היא משנה התוצאה לפיה משה לא הצליח להוכיח מרבית טענותיו המתחלפות, למעט לעניין שטר אחד לגביו נמצא כי דב מבקש באמצעותו להיפרע ממשה פעמיים והטענה של משה שפרע חלק מהחוב במימון רכישת מוצרים ושירותים, טענה שבסופו של יום, כפי שיפורט בהמשך, אינה משרתת אותו בתביעות כאן, למעט לגבי שלושה שיקים בסכום נמוך.

טענת משה לזכאות להשבת השטרות לידי אינה הגיונית בנסיבות העניין

127. לא רק שמשה נתפס כלא מהימן, גם הטענה לגופה, לפיה היה זכאי להשבת השיקים, אינה סבירה בנסיבות העניין. משה טען ש"כל הצ'קים האלה שניתנו לו כחלק מעין כביטחון היו אמורים לחזור אליי. היו אמורים לחזור אליי כי יש מצבים שהוא לקח ממני צ'קים פעמיים." הטענה אינה מתיישבת עם ההיגיון, שכן מצופה כי איש עסקים מנוסה כמו משה לא ייתן שיק בטרם יקבל בחזרה שיק קודם ולבטח לא מספר רב של שיקים. אולם, כאמור לעיל, וכפי שיפורט בהמשך, לגבי שיק אחד, התברר שיש לדחות התביעה נשוא אותו שיק, עקב העובדה שדב נפרע בגין אותה הלוואה בתביעה קודמת וכעת שב וביקש לבצע שטר נוסף בגין אותה הלוואה.

עדויות בעלי הדין

128. דב טען מסעיף 68 לסיכומיו ל"אופן העדות של מר לוינקרון על זוכן העדים, הפרעות בלתי פוסקות לחקירה והתחמקויות מתשובות נתנו פירוט שקרוב ל, אהה, לא יודע יש כאן חמש עשרה, עשרים דוגמאות, על על ההתערבות של אדוני בחקירה אדוני אומר לו אתה לא עונה,."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

129. דב טען בסעיפים 77 ו-78 לסיכומיו כי מסר גרסה קוהרנטית בכל התביעות.
130. משה טען שדב התקשה בתשובותיו בנושאים שונים.
131. בעניין טענות דב להפרעות לחקירה, יאמר שגם בא כוחו הפריע לחקירת דב:
- "כב' הש' הדר: עורך דין סלע,**
העד, מר נסיס: אין בעיה,
כב' הש' הדר: אתה יכול לעמוד ליד על הדוכן ולהחליף את העד,"
132. ביהמ"ש קובע כי לשני הצדדים היה קושי ליתן מענה ברור ועקבי בחקירותיהם. אולם, מכיוון שבתביעות השטריות, נטל הבאת הראיות והשכנוע חל על משה, ולנוכח מסקנת ביהמ"ש כי אין ליתן אמון בגרסאות משה, למעט בסוגיות מסוימות שיפורטו בהמשך, די בכך כדי להביא לקבלת מרבית התביעות השטריות.
- אי עמידה בנטל הבאת הראיות עקב העדר תיעוד בכרסות**
133. דב טען בסעיף 8 לסיכומיו להעדר התיעוד בכרסות של הנתבעים בדבר התשלומים להחזר ההלוואות והפנה לסעיפים 70 עד 75 לסיכומיו. משה אישר שלא היה תיעוד.
134. כאמור לעיל, ביהמ"ש כבר נדרש למחלוקת בין הצדדים בתביעות הראשונות.
135. בסעיף 54 לפסק הדין שהפך לחלוט קבע כלהלן:
- "54. בין התובע לבין הנתבעים התנהל קשר ארוך שנים שהחל לכל המאוחר בעת מתן ההלוואה הראשונה המתועדת בכתב ביום 25.11.01 והסתיים לכל המוקדם בעת מתן ההלוואה האחרונה המתועדת בכתב ביום 14.7.11. במסגרת יחסים חבריים כטענת הצדדים ניתנו לפחות תשע הלוואות מתועדות בכתובים ושורה ארוכה של הלוואות מוסוות באופן שהתובע משלם עבור הוצאות של הנתבעים (ראה דברי התובע לגבי בקשת הנתבעת כי ירכוש "עבורה מאות אם לא**

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

אלפי מוצרים ושרותים" בפרו' 26.5.16 עמ' 115 ש' 27). יצוין שמי מההלוואות לא תועדו בספרי מי מהצדדים."

136. המומחה לחשבונאות מטעם משה אישר בחקירתו כי היה על משה לתעד הפעילות של טופאל מול דב בכרטסת מתאימה :

"עו"ד סלע: עכשיו אז תסביר לי אדוני איך אתה מסביר את העובדה שבכרטיסות הנהלת החשבונות של טופאל נכסים ומ.ל. מישורים אין שום כרטיס על שם דב נסיס?
ת: תשמע, אני לא רואה חשבון שלו, אני לא יודע מה הוא עושה בספרים, זה לא מה שהתבקשתי לבדוק, אם אני הייתי הרואה חשבון שלו, אז באמת הייתי עושה את זה.
כב' הש' הדר: אתה יודע מי רואה החשבון?

ת: לא אין לי מושג.

כב' הש' הדר: תודה.

עו"ד סלע: אבל אתה מסכים איתי שאם היו כאן החזרים של הלוואות, נכון, כפי שמר לוינקרון טוען היה צריך להיות כרטיסת הנהלת חשבונות,

ת: כן,

עו"ד סלע: של טופאל נכסים על שם דב נסיס, נכון?

ת: כן."

137. כמו כן, התברר מחקירת המומחה מטעם משה שחוות דעתו שוללת אחת מהגרסאות של משה שייחסה התשלומים להלוואות מסוימות :

"ש.ח: חוות הדעת שלך משום מה בסעיף 3 בעמוד 2, אתה כותב לא ניתן לייחס תשלום כלשהו ששילם משה לוינקרון להלוואה מסוימת, אז עכשיו בוא תסביר לי איך התצהיר הזה מתיישב עם מה שאתה כותב בחוות הדעת שלך?

ת: או קיי, תשמע קודם כל את התצהיר הזה אני לא זוכר שראיתי, אני אומר לך בכנות, לדעתי לא ראיתי, לא קיבלתי אותו, אני יגיד לך גם למה, אם הייתי רואה אז הייתי עושה הצלבה, אני לא, אתה יודע, הייתי עושה הצלבה בין הצ'קים האלה לבין הרישומים שלי ואז הייתי יותר יודע שבעצם חלק מהדברים האלה ניתן לייחס אותם להלוואות מסוימות, לא ראיתי את הדבר הזה ולכן, גם התעלמתי לגמרי מההלוואות."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

138. לא זו אף זו, משה העיד בחקירתו ש"אני כבר טענתי מראש ואמרתי שמה שרשום

בכרטיס אינו משקף את המציאות.

ש: בכרטיסות שלך לא משקף את המציאות?

ת: בכרטיסות של טופאל, כן."

139. ביהמ"ש שב וקובע שהעדר תיעוד מסודר של פירעון ההלוואות הנטען, והכרטיס

הכוזבת של טופאל, פוגם קשות במהימנות גרסת משה לגבי פירעון ההלוואות, גם בתביעות כאן.

סיכום בעניין הטענה לזכאות משה להשבת השיקים לידיו

140. לנוכח כל האמור לעיל, ביהמ"ש קובע כי משה לא הוכיח טענתו כי היה זכאי

לקבלת השטרות לידיו וזאת למעט שיק אחד, בעניינו התברר, כפי שיפורט בהמשך, שדב ניסה להיפרע פעמיים בגין אותה הלוואה.

טענות נוספות של משה

141. להלן טענות הגנה נוספות שהעלה משה :

טענת ההתיישנות

142. משה טען שהתביעות השטריות התיישנו. דב טען, שההסכמים כללו תניות שהתירו

לו להגיש השיקים לביצוע במועד ההגשה.

143. משה טען בדיון שהתקיים לאחר הגשת הסיכומים ש"לא בכדי מה שחברי אומר

לא כתוב בסיכומים כי זה לא נכון, לגבי מה שהפנה לגבי ס' 3 שהוא יכול להגיש את השטר

לביצוע מתי שרוצה, יש הגבלה. מפנה לס' 22 סיפא "ההלוואה תוחזר למלווה בתום

שבועיים ימים (14) מיום נתינתה ללווה (בתוספת 780 ₪ הוצאות משיכת מזומן ופרעון

מוקדם של פקדון). יחד עם זאת הצדדים מסכימים בזאת כי יהיו חופשיים לשנות את

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

מועדי החזר ההלוואה, אך ורק בהסכמה בכתב שתינתן, אם תינתן, מצד המלווה". אני
אומר שהמלווה לא יכול להשתמש בבטוחה לשיקול דעתו ללא הסכמה בכתב."

144. דב השיב שבס' 13 סיפא לסיכומיו יש התייחסות מפורשת לס' 33 בהסכם
ההלוואה והפנה לס' 15 "לגבי הפטור שהנתבע העניק לתובע מרצונו. ולעניין המועדים בו
נפתחו התיקים מפנה לס' 16 לסיכומים ולגבי כל התביעות עומדת לי הטענה בס' 16
לסיכומים שבה הסברתי מדוע לא היה שיהוי."

145. משה חלק על טענת דב, אך כאשר ביהמ"ש הפנה בא כוחו לנספח 11, ענה: "אין
לי מה להוסיף."

146. גם לסוגיה זו ביהמ"ש נדרש בפסק הדין בתביעות הראשונות:

63. בתיק ת"א 8868-11-14 עמיר נ' זהארן (פורסם בנבו) בימ"ש זה דחה תביעה שטרית בשל
אי השלמת מועד הפירעון תוך זמן סביר. אולם, פסק הדין שם התייחס לנסיבות שונות הן לעניין
משך השיהוי ובעיקר לעניין זהות הצדדים. להבדיל מהנתבע שם, כאן, הנתבע הוא איש עסקים,
בעלי חברת בנייה שחזקה כי חתם מרצון ובידיעה מלאה על מהות הפטור שהעניק לתובע. לא זו
אף זו, הנתבעים כלל לא העלו טענה בעניין זה בעת הגשת התנגדותם.

64. אשר על כן, הטענה לאי השלמת פרטי השטרות תוך זמן סביר, אינה עומדת לנתבעים."

147. משה לא הצביע על שינוי נסיבות בתביעות הנוספות ביחס לתביעות הראשונות,
המצדיק שינוי מסקנות ביהמ"ש בסוגיה זו. לכן, המסקנות בפסק הדין בתביעות
הראשונות, לגבי הבנת והסכמת משה לכך שלא יטען להתיישנות, שרירה וקיימת גם לגבי
יתר השטרות.

148. אשר על כן, ביהמ"ש שב ודחה הטענה להתיישנות, או לאי השלמת פרטי השטרות,
תוך זמן סביר. אולם, המשך דיון בטענה זו ביחס לתביעות כאן יתקיים בהמשך ביחס
לתביעות באופן מסוים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

השיהוי בהגשת התביעות

149. משה טען לשיהוי בהגשת השטרות לביצוע.

150. דב הסביר בחקירתו את השיהוי בהגשת התביעות כלהלן:

"ת: אנחנו, איך הצליחו ההלוואות האלה להידחות ולא להיגבות, כל פעם היה איזה פרויקט חדש והוא עמד להכניס אותי, דירה פה, דירה בגוטליב, דירה בנחלת בנימין, דירה בבצלאל, דירה, כל הזמן ו'אני מחכה לחתימה של הבית המשותף', 'אני מחכה לאיחוד וחלוקה', 'אני מחכה לשותף אחר שלי', וכל הזמן הוא היה בונה לי איזה, אומר לי 'תשמע על הריבית ועל החוב שאתה חייב, קבל שלושת רבעי דירה, דירה נניח', סתם אני אומר, אז אמרתי לו 'כנראה שנשאר פה איזה יתרה שאני צריך לחשב אותה כמה מגיע לי יותר רק על הזה', אז חישבתי לו כמה מגיע לי לשנה מסוימת.

כב' הש' הדר: פחות הסכום שהיית אמור לקבל באמצעות חלק מדירה?
העד, מר נסיס: לא, זה יתרה זה כבר עשינו חשבון כמה,
עו"ד חריף: אוי, אוי, אוי.

העד, מר נסיס: 'עד היום מגיע לך 130 אלף דולר, בריבית', פלוס ה-100 שלי או ה-150, אני לא זוכר מה, 'יש לך פה דירה או דירה וחצי ברחוב ככה וככה' כל עורכי הדין שמופיעים פה בתור אלה, הוא אומר לי 'לך לעורכי הדין, תשאל את חוות דעתם, תבדוק את הנכס, אני אשלם על זה', זה הזה שלו, 'ותחזור אלי'."

151. בעת חקירתו לגבי השטר נשוא התביעה בת"א 55707-08-15 דב הסביר שלא הגיש

כל השיקים מיד לביצוע כי סבר שאם "טפטף אותם" כלשונו, משה יתעשת וכן נימק זאת בהוצאות הכרוכות בכך. ביהמ"ש נאלץ להורות לדב בהחלטה מיום 22.6.17 להפסיק ה"טפטוף" של הגשת השטרות בלשכות הוצל"פ שונות ולסיים הגשת השיקים לביצוע:

"העד, מר נסיס: עולה כסף להגיש שיק להוצל"פ אז טפטפתי אותם עד שכבוד השופט,

כב' הש' הדר: נכון, אני זוכר את זה.

עו"ד חריף: תגיד לי,

העד, מר נסיס: אמר לי 'אם אתה לא מפקיד את השיקים בבית אחת אני לא יודע מה',"

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

152. גם לסוגיה זו ביהמ"ש נדרש בפסק הדין שנתן בתביעות הראשונות:

68. "מכאן שהתובע שהקפיד להחתים את הנתבעים על הסכמי הלוואות בכתב שנקבו במועדי החזר מוגדרים וקרובים למועד מתן הלוואה, הגיע לכאורה עם הנתבעים להסכמה לפיה הפירעון יהיה באמצעות מימוש ומכירת נכסים בבעלות הנתבעים. לגרסה זו אין כל תימוכין בכתב בזמן אמת והיא מתועדת לראשונה במכתב ההתראה נספח יב לתצהיר התובע, מכתב שנושא תאריך 1.11.13 בו הוא טוען, כי בכוונתו לעמוד במילתו ולהימנע מכל פעולה עד 31.12.13, אך מזהיר, כי במהלך חודש ינואר הקרוב (2014 - ע.ה.) יינקטו מצדי פעולות משפטיות מהירות ונוקבות הנדרשות בכדי להבטיח את מימוש הנכסים מהיר ו/או פירעון השטרות (שיקים שהפקדת בידי למטרה זו) תוך שימוש בשרותי לשכת ההוצל"פ".

69. מעיון בנספחי התצהיר עולה, שגם בינואר 2014 התובע לא מיהר לפעול, שכן המכתב הבא שנשלח על ידו הוא מיום 16.3.14 ולאחריו שלח מכתב נוסף ביום 22.4.14.

70. ייתכן שגם התובע היה ער לקושי שעלה כתוצאה מכך שתצהירו אינו מספק תשובה ברורה לתקופה הארוכה שחלפה בין מועדי פירעון הלוואות שנקבעו בהסכמים בכתב, לבין מועד מילוי הפרטים בשיקים. מכאן שייתכן גם שזו הסיבה שבעת עדותו עלתה גרסה חדשה ונוספת למחדלו, לפיה סיבה אישית נוגעת ללב שמטעמי צנעת הפרט בית המשפט לא יפרט בפסק הדין (ר' בפר' 26.5.16 בעמ' 123 ש' 1-2), היא זו שגרמה לו להתעורר בשלב מסוים ולפעול לפירעון הלוואות.

71. התובע עצמו מגדיר את המתנתו לתשלום החוב בסעיף 37 לתצהירו: "ארוכה ובלתי סבירה". אין לבית המשפט, אלא להסכים עמו.

153. גם לאחר מתן פסק הדין בתביעות הראשונות, דב שב וכינה בסעיף 22 לתצהירו את המתנתו בטרם פנה בכתב לראשונה בשנת 2013 במכתב (נספח 15 לתצהירו) בו התריע בטרם נקיטת הליכים משפטיים, כ"ארוכה ובלתי סבירה".

154. מכאן שדב השתהה בהגשת התביעות ואף ניסה ל"טפף" אותם כלשונו בלשכות שונות של ההוצל"פ באופן שימנע ביצוע התחשבנות כוללת בין הצדדים. יש להביא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

התנהלות זו לעניין הצמדת סכום התביעה, כך שההצמדה תהיה ממועד הגשת התביעות לביצוע ולא ממועד מתן ההלוואות, שנים לא מעט, קודם לכן.

טענת משה לחוב של דב בגין הלוואות שנתן לו

155. משה הגיש בבית המשפט המחוזי בת.א 56773-02-16 כתב תביעה נגד דב על סך של 3 מיליון ₪ בו טען שהעניק לדב הלוואות בהן כונה דב "דייב אואנס". הוא תמך תביעתו על חוות דעת של המומחית להשוואת כתב יד גב' איה שוחט.

156. דב טען כי אינו חתום על שום מסמך כביכול בשם חברת סוסיתא וחוות הדעת של גב' איה שוחט היא חסרת כל בסיס.

157. משה טען בסעיף 34 לסיכומיו כי דב חייב לו כספים ולא להפך. לנוכח חוות הדעת של המומחית, והמסקנות הנוספות שפורטו לעיל, ביהמ"ש דוחה טענה זו.

158. ביהמ"ש המחוזי דחה התביעה ופסק דינו הפך לחלוט ולכן ביהמ"ש דוחה טענת משה בדבר חוב של דב כלפיו.

159. אולם, למרות שביהמ"ש דחה התביעה, גם בהליך זה נמתחה ביקורת על דב כלהלן:

"בנסיבות, ומשסברתי כי התנהלות שני הצדדים בהעלאת הרישומים לעצם מסירת וקבלת ההלוואה מעלה תהיות לא מבוטלות בדבר הסיבות לרישומים כאשר מוכח לטעמי שלא נמסרה הלוואה בפועל, כי אז לא מצאתי לעשות צו להוצאות."

טענת משה כי דב אישר בכתב כי משה סילק חלק מהחוב

160. משה טען כי המסמך שסומן ת/משה/1 מוכיח כי דב אישר בכתב ידו כי משה "שילם את החבות על הלוואה בסך של \$133,000 עד לתום התקופה של 1.11.04". המסמך הינו אישור בכתב ידו של דב ובחתימתו, הנושא תאריך 24.2.05.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

161. דב טען בסעיף 99 לתצהירו כי משה זייף במסמך את המילה "ריבית" וכתב במקומה את המילה "חבות" כדי ליצור מצג שסילק חוב בסך של 133,000 דולר. דב טען שגרסה זו סותרת גרסת משה בתביעה שהגיש נגדו משה בביהמ"ש המחוזי בה טען כי הוא הילווה לדב כספים ולא להפך וכן סותרת ההסכם משנת 2009 בו אישר משה קיום חוב בסך של 210,000 דולר.

162. המומחה להשוואת כתב יד אמנון בצלאל, קיבל לידי המסמך לבדיקה וקבע בחו"ד מיום 19.12.18:

"בבדיקה שערכתי מצאתי כי סביר שבתוכן האישור הנ"ל שבמחלוקת נכתב במקור בידי דב נסיס "את הריבית על ההלוואה" ולא "את החבות על ההלוואה".

163. משה הפנה לממצא נוסף של המומחה בצלאל בחו"ד משלימה מיום 18.5.20 לפיה דב חתם על המסמך. אולם, אין בחתימת דב על המסמך לסייע למשה מרגע שהמומחה קבע שהמילה "חבות" באותו מסמך, זויפה.

164. בסעיף 40 לסיכומי משה התייחס "למסמך האישור הנושא את חתימת נסיס בסכום של מאה שלושים ושלושה אלף דולר, על פי מומחה בית המשפט הנכבד, למרות הכחשותיו החוזרות ונשנות של נסיס יש לומר, מסמך זה הוצג בפניו והוא התחמק מלתת הסבר מניח את הדעת לפשר התשלומים מופיעים בו בכל הקשור להלוואות הדולריות כלשונו."

165. ביהמ"ש מאמץ מסקנת המומחה בצלאל לפיה המילה "חבות" זויפה וכי במקור נכתב "ריבית". זאת, גם מכיוון שהמילה "חבות" אינה מתיישבת עם תוכן המסמך הכולל התייחסות לתקופה, דהיינו, "עז תום התקופה של 1.11.04", אלא עם המילה "ריבית". הטענה של משה שבמסמך שסומן נ/נסיס/1 לא זויפה המילה "ריבית" אינה מסייעת לעניין המסקנה לגבי ת/משה/1. לכן, ביהמ"ש דוחה טענת משה בסעיף 12(א) לתצהירו כי דב אישר בשנת 2005 בכתב כי משה סילק קרן החוב על פי ת/משה/1.

טענת משה שדב "בישל" מסמך שצורף לראיותיו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

166. משה טען שדב "בישל" נספח 41 שצורף לראיותיו. מכיוון שדב התנגד להמשך מינויו של המומחה בצללאלי כמומחה להשוואת כתב יד, ביהמ"ש מינה את המומחית פנינה אריאלי לצורך בדיקת נספח 41.

167. ביום 12.1.21 הגישה המומחית מטעם ביהמ"ש, גב' אריאלי, את חוות דעתה בשאלה, האם המסמך שכותרתו "אישור" מתאריך 17.11.07 הינו מסמך אותנטי אם לאו?

168. בפרק 4 ג' המומחית קבעה ש"אין ספק שמסמך א' איננו אותנטי.

חלקי המסמך שבמחלוקת הועתקו ממסמכים מקוריים אחרים, ולמרות זאת מסמך א' הוצג באיכות ירודה. מתקבל הרושם שהמסמך צולם מספר רב של פעמים, או שנסרק ברזולוציה נמוכה מאוד, על מנת לנסות לטשטש את עקבות הזיוף."

169. בהמשך קובעת המומחית כך :

5" מסקנה

הגעתי למסקנה שקיימת וודאות מוחלטת שמסמך א' (אישור מתאריך 17.11.07) שבמחלוקת הנו מזויף."

170. דב נשאל על המסמך בחקירתו וענה כלהלן :

"העד, מר נסיס: לפי דעתי זה התחכמות של משה לוינקרון למכתב שאני כתבתי, הרי לא היה לי מדפסת, כמו שאתה רואה,

...

העד, מר נסיס: כן, הנה. בוא, בוא, המלל נמצא אצלי בנספח 39, מאד חשוב כבוד השופט שיגיע המקור של זה, נספח 39 שמופיעה הגרסה המקורית,

...

העד, מר נסיס: לכאורה אמורים להיות מודפסים אבל זו ההתחכמות של משה לוינקרון שכותב את זה בצורה אחרת כאילו, הוא דחף פה כל מיני משפטים כאילו הוא רוצה להפליל אותי.

כב' הש' הדר: והחתימה מצד ימין היא לא שלך?

העד, מר נסיס: לא.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

..

העד, מר נסיס: שהאישור שלי להתקבל ה- 10 אלפים דולר במזומן מתייחס לנספח 41 שבו תאריך של, מה התאריך פה? ומה התאריך פה?, חודש לפני כן, קיבל ממני משה לוינקרון 10 אלפים דולר, וב- 5 אלפים שקל, נתן לי אישור חתום בידו, וזה, לפי דעתי זה על פיסת נייר שהוא אומר לי 'תחתום שקיבלת את הכסף בחזרה', זה בכלל לא קשור למסמך הזה.

כב' הש' הדר: איך הוא עשה את זה?
העד, מר נסיס: בוא, בוא אני אראה לך את,
כב' הש' הדר: הוא הסתיר ממך את החלק המודפס?
העד, מר נסיס: לא, אתה לא מבין את התחכום פה של המערכת.
כב' הש' הדר: הוא עשה פוטו מונטאז' הוא לקח ממסמך חלק,
העד, מר נסיס: כן, כן, זה הרבה, הרבה אצלו הרבה."

העד, מר נסיס: נספח 41 שמשה לוינקרון מאשר שהוא קיבל ממני 10 אלפים דולר, רק חודש לפני כן, לא קשור לחשבוניות ולא קשור לכלום."

171. דב הפנה לסוגית "בישול" נספח 41 בעמוד 654 בשורה 22 לסעיף 85 לסיכומיו וטען ש"מסמך 41 בו מאשרים הנתבעים דבר קבלת כספים נוספים מהתובע שנקבע לגביו חוות הדעת (לא ברור) או-קיי אתה טוען שהרי ההיגיון מחייב שהגורם שבישל את המסמך הוא גורם שידע להצביע, באופן מדויק להפליא על כל ארבעת של המרכיבים של אותו מסמך." דב האשים את משה בבישול המסמך.

172. בעניין נספח 41 נקלע דב לטיעון סותר. מצד אחד הסתמך על המסמך בתצהירו. מצד שני, כאשר התברר שהוא מזויף, הוא טען שמשה זייף אותו וכי תוכנו אינו הגיוני. לדב לא היה מענה לשאלה מדוע אם כן, הסתמך עליו בתצהירו.

173. אולם, פרט לכך שהסוגיה הטילה ספק לגבי מהימנות ראיות דב, לא היה בנספח 41 כדי לשנות התוצאה הסופית שכן נוגע לסכום מצומצם שאינו חלק מהמחלוקת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
 ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
 ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

טענת משה שדב קיבל תשלום בגין הלוואה בסך של 150,000 דולר
 174. משה טען שמנספח 39 לראיות דב שנכתב בשנת 207 עולה שהוא מאשר קבלת
 תשלומים ממנו וכי החוב באותו מועד היה נמוך מהנטען.

"עו"ד חריף: תראה, פה, אתה הולך ל-39 נלך ל-39, תסביר לי בבקשה, אז בעצם אתה אומר
 שקיבלת כסף על ה-150 אלף דולר, כי אתה כותב 'תשלומי ריבית אותם חייב מ-2006 עד 2007'
 מה קורה?

העד, מר נסיס: לא, אתה, לא קיבלתי, לא קיבלתי ממנו שום תשלומי ריבית,
 ש: אה, שום דבר.

ת: יש פה 4000 שקל, הנה פה זה מופיע, דרך אגב, מה שהזכרתי לפני רגע, שאני כותב
 שבתאריך זה שולם 4000 שקל.

..

העד, מר נסיס: איפה כתוב שאני זה, 6 חודשים בשנה,

עו"ד חריף: הכותרת, הכותרת "תשלומי הריבית",

העד, מר נסיס: אה, זה בסדר, זה חישוב, הוא רצה לעשות את זה לשנה, הוא אמר לי מה השנה
 האחרונה ואני כתבתי לו את השנה האחרונה זה לא שקיבלתי,

ש: ומה? אתה לא כותב לו "אתה חייב לי עוד כספים"?

ת: לא, לא.

ש: הבנתי.

ת: דבר ראשון, לא דיברנו על הקרן שהוא לא החזיר אותה ולא דיברנו על הריבית שהוא לא
 החזיר אותה.

....

העד, מר נסיס: שנים, הנה בוא אני אבהיר לך את התשובה, אתה היית בערפל אז התשובה פה
 בסעיף 7 "שנים לא זכיתי לראות ממך גרוש בריבית ולכן בשלב זה אנא העבר אלי סוף, סוף את

ה- 14,361 דולר ארצות הברית",

עו"ד חריף: מה זה ה- 14,361?

העד, מר נסיס: זה החישוב.

ש: של מה? של איזה שנים?

ת: כנראה שמתייחס,

ש: כנראה שמתייחס ל- 2006, 2007,

ת: נכון.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

ש: כלומר, אתה בא ואומר לו 'לוינקרון שמע, אתה חייב לי רק 14,361 עם ריבית',
ת: לא, לא.
ש: איזה היגיון יש לבוא ולכתוב 'אתה חייב לי היום, תביא לי 14,361, אבל את כל מה שאתה חייב לי מלפני אל תביא אנחנו חברים'.
ת: איך אתה? אין בן אדם גדול ממך בלעוו את המציאות, "

175. ההתמקדות של דב בחוב נמוך מסוים שעה שהוא טוען שבאותה תקופה החוב גבוה יותר, יוצרת קושי. אולם, ביהמ"ש מביא בחשבון שבשנת 2009, משה מאשר בחתימתו קיום חוב גבוה יותר ולכן דוחה גם טענה זו.

ההתחשבות בין הצדדים

176. כאמור לעיל, משה טען בהתנגדויות לביצוע שטרות שהגיש, בין היתר, כי מימן עבור דב רכישת שירותים ומוצרים. אישוש לטענה, ביהמ"ש מצא במכתבו של דב משנת 2013 למשה (נספח 15 לתצהירו), בו הוא מתייחס להמשך "מתן תשלומים זעירים" עד סוף שנת 2014.

177. בפסק הדין שביהמ"ש נתן בתביעות הראשונות מותב זה עמד על הצורך בקיום התחשבות כוללת בין הצדדים מהנימוקים שלהלן:

55. על המורכבות של ההתחשבות בין הצדדים ניתן ללמוד מכך שהתובע עצמו מודה בסעיף 34 בתצהירו, כי חלק מההלוואות נפרעו, הלוואות אותן הוא מכנה "מימון הוצאות שוטפות ורכישת מוצרים ושירותים" עבור הנתבעים. התובע הצהיר כי תשלומים אלה שביצע עבור הנתבעים "בדרך כלל הוחזרו כספים על ידי משה (הנתבע – ע.ה.). באופן של פריסת שיקים עתידיים מחברות טופאל ו/או מ.ל. מישורים. סכום המצרפי המשוער שנדרש למימון הוצאות שוטפות ושונות מכיסי עבור חברי הקרוב, משה, מגיע לכדי כ- 600,000 ₪ אך אינו פוחת מ 419,112 ₪" (ההדגשה של הסיפא בציטוט במקור – ע.ה.).

56. התובע הודה תחת אזהרה בעדותו כי הנתבעת מימנה עבורו שירותים שונים כ"עצם" (בהקשר של "טובה" – ע.ה.), ר' דברי התובע בפרו' 26.5.16 בעמ' 115 ש' 29. מהראיות שהובאו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

לפני בימ"ש התברר כי חלק מההלוואות הוחזרו ע"י תשלום לתובע, או לספקי שירותים לתובע כמפורט להלן:

גב' הראל מומחית לכתב יד (ר' פרו' מיום 21.4.16 עמ' 31 ש' 17-14 ותוכנו של נ/1).
עורכי דין שייצגו אותו (ר' לעניין עו"ד גלברט פרו' מיום 21.4.16 עמ' 34 ש' 12 עד עמ' 39 ש' 17,
לעניין עו"ד מור ר' פרו' מיום 24.7.17 עמ' 139 ש' 14 עד עמ' 140 ש' 14, לעניין עו"ד אבני ר' פרו'
מיום 26.5.16 בעמ' 117 ש' 19 עד עמ' 118 ש' 12 ולעניין עו"ד תגר ר' פרו' מיום 26.5.16 עמ' 126
ש' 3-1).

ספקית שרותי טלפון נייד "סלקום" (ר' פרו' מיום 26.5.16 בעמ' 118 ש' 20 עד עמ' 119 ש' 22).
השמאי איתמר עוזי (פרו' מיום 26.5.16 עמ' 124 ש' 31-23).
יצוין שהנתבעים ביקשו במהלך החקירה הנגדית של התובע להציג חשבוניות נוספות של "מובילי
דרור", "איקאה", אך בית המשפט מנע זאת, שכן די היה לו בכל הדוגמאות הנזכרות בסעיף זה.
התובע עצמו אישר עובדות אלה בעדותו, בין השאר, בפרו' מיום 26.5.16 בעמ' 119 ש' 29 עד עמ'
120 ש' 2 ובעמ' 124 ש' 25 עד עמ' 125 ש' 2.

57. כאשר התבקש התובע להעריך בכמה כסף נרכשו עבורו שירותים כאשר הם מופיעים
בספרי החשבוניות של הנתבעת כהוצאה מוצהרת שלה, ענה בפרו' מיום 26.5.16 בעמ' 125 ש' 2-1
"אני מעריך כי בסביבות 10% מההוצאות לא בשנה ספציפית אלא בכללית. ניתנו לי כתגמול,
בנוסף עבור הזמינות והנכונות שלי לממן". במסגרת החקירה החוזרת התובע תיקן את עצמו, וטען
כי המונח "10% מההוצאות" שהשתמש בו בחקירה הנגדית, הכוונה היא "10% מהמימון".
כנשאל על איזה מימון הוא התכוון, ענה "רכישות של מוצרים ושירותים שלא קשורים להלוואות
שנעניתי לתת לתובעת לאורך כל השנים האלה".

58. מכאן, שיש רכיב כספי נוסף שקשה כעת לכמתו בתביעה ממוקדת לגבי חלק מהתמונה
הכללית המסועפת.

59. לנוכח תמונה מורכבת זו, נוצר קושי לבדד מתוך המערכת המורכבת והמסועפת על פני
שנים לא מעט, דווקא את אותן שתי הלוואות משנת 2011 ולקבוע כי הלוואות אלה, לא הוחזרו,
ובמיוחד כאשר תאריך הפירעון בשטרות שנועדו להבטיח החזר ההלוואות בשנת 2011 מולאו
בשנת 2014 ללא הסבר סביר לכך."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

178. מכיוון שדב עמד על מתן פסק דין בתביעות הראשונות, ללא עריכת התחשבות כוללת, זו נערכה לראשונה במסגרת תביעה זו. ביהמ"ש מינה כאמור לעיל מומחה לחשבונאות, אותו החליפה מומחית לחשבונאות שהגישה חוות דעת ביום 24.12.19.

179. בהתאם להחלטה מיום 2.5.19, ביהמ"ש הורה למומחית לבדוק מול כל הלוואה מהם הסכומים שנטען שהושבו, כאשר היא מחלקת בין שתי קבוצות של טענות. האחת, טענה להחזרים ישירים והשנייה, הטענה להחזרים על דרך תשלומים שבוצעו לטובת דב ע"י משה או החברה בבעלותו. כמו כן, ביהמ"ש קבע כי המומחית תיתן דעתה לטענות ההדדיות בעניין הצמדה וריבית ותקבע את הסכום הסופי.

180. בפרק סיכום והמלצות קבעה המומחית כך :

90. מתוך הנתונים עולה כי מדובר במערכת יחסים "חברית" וכספית סבוכה המתפרשת על כ- 10 שנים, אשר כללה מתן הלוואות על ידי התובע לנתבעות, העברות כספים בין הצדדים, ביצוע רכישות של שירותים ומוצרים הדדית, אשר נרשמו בספרי החברה, ושמשו לניכוי מע"מ וכהוצאות לצורך מס.

91. ההלוואות אשר נתנו על ידי התובע לנתבעות (הלוואות מספר 1, 3 ו- 4), לא נרשמו בספרי נתבעת מספר 2 כנדרש.

92. לא קיים כרטיס חו"ז של התובע בספרי נתבעת 2, לצורך רישום התחשבות תקין. רובם ככולם של תשלומים, הוצאות והעברות, התנהלו על "פתקאות".

93. מתוך סך התשלומים הנטענים ששולמו ע"ח החזר ההלוואות והריבית יש להכיר בסך של 637,562.40 ₪, המקוזה מהלוואה מספר 1 וצובר את ריבית ההלוואה בשיעור 15% לשנה.

94. לדעתי, שאר התשלומים הנטענים ששולמו ע"י הנתבעות לא ניתנים להכרה כהחזר בגין ההלוואות והריביות בגיןן, לאור העובדה, שהוצאות אילו רשומות בספרי החברה, נטענות ע"י רו"ח כמיוחסים לחשבוניות, שקים למוטבים אחרים ללא אישור התובע כי השקים התקבלו על ידו והוסבו לאחרים, תשלומים המצוינים בנספח ב' של רו"ח ומיוחסים למסמכים ואסמכתאות שגויים ו/או לא קיימים, ושקים שנטענים ע"י הנתבעת כנמצאים במסמכי התובע, ולא הוצגו בגינם מסמכים ואסמכתאות.

95. מצ"ב טבלה המפרטת את הרכב הסכומים בהתאם לשיוך.

סעיף סכום הערות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

תשלומים שהוכרו ע"ח הלוואות 623,062.40 מזומנים/שקים/העברות עם אסמכתאות ו/או אישור הנתבע עם קבלתם
הוצאות בספרים שלא הוכרו 168,442.62 הוצאות שנרשמו בספרי החברה
תשלומים שלא הוכרו 63,218.00 שקים שיוחסו לחשבונות ע"י רו"ח יוחאי ו/או מוטב אחר ללא אישור קבלה של התובע
תשלומים שלא הוכרו 46,457.00 אין מסמכים ואסמכתאות ו/או אינם תואמים את המסמכים והאסמכתאות ו/או הרשום
אחר לא הוכר 48,411.00 שקים שנמצאו בגילוי המסמכים כפי שנמסרו ע"י נסיס ואינם מופיעים ברשימה לעיל
סה"כ נספח ב' 949,591.02
הפרשים 21,549.00 הפרשים בין חוות הדעת לנספח ב'
חוות דעת רו"ח יוחאי 928,042.02

96. יתרת הלוואות מעודכנת ליום 30/11/2019 המבוססת על תנאי הלוואות, כפי שמפורט בהסכם הלוואות, ולאחר קיזוז סכומים שהתקבלו על חשבון הלוואות והריביות בגין, עומדת על סך 5,213,915 ₪.
97. נניח רק לצורך העניין, כי ניתן היה להכיר את כלל התשלומים הנטענים על ידי התובעות כמשולמים עבור החזר הלוואות וריביות, אזי כל התשלומים היו עדיים מיוחסים רק להלוואה מספר 1, כך שיתרת שאר הלוואות היו נותרות ללא שינוי.
98. סך השטרות המהווים בטחון להלוואות מספר 1 עד 5 עומד של 3,687,957 ₪ כפי שפורט לעיל."

181. מכאן שהמומחית אישרה טענת משה לפירעון חלק מהלוואות שקיבל בסך של 637,562.40.

182. אולם, מניתוח המסמכים השונים שערכה המומחית מסעיף 58 לחוות דעתה עולה שיש לשייך סכום זה רק להלוואה מיום 25.11.01 שכונתה ע"י המומחית "הלוואה הראשונה" שכנגדה משה לא נתן שטר ביטחון. לכן, אין מקום לקזז מסכומי התביעות כאן את הסכום הנזכר. כפי שיפורט כעת מסקנה זו משתלבת עם התוצאה בהליך נוסף שהתנהל בין הצדדים.

טענת משה שדב תבע פעמיים בגין אותו חוב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

183. משה טען שדב מנסה להיפרע בגין אותן הלוואות פעמיים הן בתביעה שהגיש נגדו

בתא 28280-12-15 (להלן: "תביעת הדירה") בסך של 2.7 מיליון ₪ והן בתביעות כאן.

184. דב טען בתביעת הדירה שמשה הבריח דירה מתחת לאפו ומאחורי גבו על אף

שהייתה משועבדת לטובתו, ושלשל לכיסו וכיס החברה בבעלותו, פעמיים (200%) את שווייה. לעניין הטענה של דב להברחת הדירה, ראו ההחלטה של כבוד השופט (כתוארו דאז) ריב שהוזכרה קודם לכן.

185. כאמור לעיל, תביעת הדירה באה לעולם, לאחר שנודע לדב שהדירה שאמורה

הייתה להבטיח תשלום החוב כלפיו, נמכרה.

186. ביום 21.3.21 הגישו משה וטופאל עותק מפסק הדין שנתן כב' השופט אילן צור

בתביעת הדירה, בו חייב את טופאל ומשה בסך של 742,000 ₪.

187. דב נשאל מדוע תבע גם בגין אובדן הבטוחה וגם בגין השיקים אם שימשו כבטוחה

לאותן הלוואות:

"עו"ד חריף: כי חבל, תחשוב לפני שאתה עונה, תקשיב לי רגע, 'הוא ביקש', בחייאת, תקשיב,

למה, אם ההסכם הזה הוא מאחד את כל ההלוואות אז למה אתה תובע את ה- 400 אלף,

עו"ד סלע: לא, זה הטעייה.

עו"ד חריף: למה אתה תובע את ה- 100, למה אתה תובע את ה- 150, הרי אתה אומר שזה

בתוך הפול ולא רק זה, הדירה של ה- 3 מיליון שקל, שהגשת תביעה אחרת, היא גם אוחדת את

כל התביעות, את כל הסכומים האלה, אז למה אתה מגיש גם את ה- 400, גם את הדירה וגם את

כל השיקים האלה?

כב' הש' הדר: זהו. עכשיו רק העד, רק העד, בבקשה.

העד, מר נסיס: לא שמעתי מעודי שאלה יותר מגוחכת.

עו"ד חריף: כן.

העד, מר נסיס: הדירה שהוברחה היה אמורה להיות בטוחה עבור ה- 100 אלף דולר, ההלוואות

האחרות, 33 ו-17, זה עתה סיימנו לחטט בשיקים לביטחון. ה- 400 אלף שקל שניתן שיק ביטחון

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

מתייחס לחלק של 60 אלף דולר שניתן בסוף 2009 כתוספת לשאר ההלוואות כי כולן לא הושבו, אף אחת מהן לא הושבה, אף ריבית לא נתקבלה ביניהן, ואתה ממשיך לתכסס את בית המשפט בשאלות.

עו"ד חריף: השאלה הבאה, "יכללו גם הם ביחד ולחוד תחת הבטוחה שנמסרה למלווה",

עו"ד סלע: מה אתה? חזן בבית כנסת?

עו"ד חריף: "תחת הבטוחה שנמסרה למלווה".

העד, מר נסיס: כן.

ש: "ומעמד ההלוואה שניתנה ב- 2001",

ת: כן.

ש: "ואי שיעבוד כלל הזכויות בדירה הידועה בנכס"

ת: כן.

ש: אז מה אתה אומר לי שזה לא קשור לנכס? הכנסת את כל הכספים האלה תחת הבטוחה הזו.

ת: ממש לא, ממש לא,

ש: לא, לא.

ת: אתה מעוות, אתה מבצע מניפולציות ואני אענה לך עכשיו.

כב' הש' הדר: כן, בבקשה.

העד, מר נסיס: אתה מבצע מניפולציות, חושב שיושב פה איזה לא יודע מה, אני מסביר לך שהדירה מהווה בטוחה ל- 100 אלף, שאר שיקים, והרביעי זה 400, הכל ביחד עדיין נשמר תחת הבטוחה שערכה עלה מ- 100 אלף דולר ל- 600 אלף דולר, ובנוסף יש לי את השיקים האלה, הבעיה שלא ידעתי שאני אתעסק עם נוכל ש- 3 חודשים אחרי שנתתי לו את הכסף הוא מכר אותה בשביל (לא ברור) לכיס שלו, מדובר בנוכל, אתה מייצג נוכל, "

188. משה טען בסעיף 18 לסיכומיו כי יש להביא בחשבון פסק הדין של כבוד השופט צור

בתביעת הדירה, אותו נתן ביהמ"ש שם, לאחר הגשת חוות הדעת כאן ו"כי פסק דין צור סילק את ההלוואה 2001 נשוא שורה מספר אחד בטבלה" שהכילה המומחית לגבי ההתחשבויות. כמו כן, הפנה בסעיף 19 לסיכומיו לכך שדוב "זוקף את התשלום בסך של שבע מאות ארבעים ושתיים אלף ש"ח. שנפסק לטובתו ב- 282801215 שלום תל אביב על חשבון יתרת חוב ההלוואה הדולרית הראשונה של מאה אלף דולר. שניתנה ביום מ-

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

25/11/2001 ולהבטחתה שועבדה במקור הדירה" משה טען ש"זה אחד לאחד שורה מספר אחת בסעיף 70 לחוות הדעת של המומחית אריאלה להב."

189. לעניין הטענה לחפיפה בין סכומי השטרות כאן ובין סכום התביעה בגין הדירה, ביהמ"ש מפנה לתוכן האמור ב"הואיל השלישי" להסכם ההלוואה מיום 20.12.09 כלהלן: "והלווה מבקש כיום, 20 בחודש דצמבר 2009 להעמיד לרשותו סכום הלוואה נוסף, ונפרד בסך 60,000 (שישים אלף) דולר ארה"ב, והמלווה אכן מסכים להעמיד ולהעביר לרשות הלווה את הבטוחות שניתנו להלוואה השנייה (בסך 50,000 דולר ארה"ב) וההלוואה הנוכחית בסך 60,000 דולר ארה"ב, כך שכלל הסכומים המיצרפיים של ההלוואות שניתנו עד כה מצד המלווה ונתקבלו ע"י הלווה (בסך כולל ומיצרפי של 210,000 דולר ארה"ב) יכללו גם הן, ביחד ולחוד, תחת הבטוחה שנמסרה למלווה במעמד ההלוואה שניתנה בתאריך 25/11/2001, והיא שעבוד כלל הזכויות בדירה הידועה כנכס בגוש מס' 7084 חלקה מס' 84 המצויה ברח' פלורנטיין 22 ת"א, אשר מתוארת כדירה ריקה ופנויה בקומה א' בת 3 חדרים המשתרעת על פני כ 85 מ"ר. (ובגין תנאי הסכם ההלוואה הראשונה בסך 100,000 ₪ מתאריך 25/11/2001, בתאריך ה 11/12/2001 נרשמה הערת אזהרה לטובת נסיס דב בפנקסי המקרקעין ברשם המקרקעין בת"א-יפו)."

190. מכאן שהשטרות נשוא התביעות כאן נמסרו לצורך הבטחת הלוואות נוספות להלוואה הראשונה, אך סוכם שהדירה תהווה בטוחה לכל ההלוואות.

191. כמו כן, ביהמ"ש מביא בחשבון שתביעת הדירה התקבלה בחלקה ומכאן שהטענה להחזר חלק מההלוואה הראשונה, טענה שהמומחית כאן אישרה, באה לידי ביטוי בתוצאה שביהמ"ש קיבל בתביעת הדירה.

192. אשר על כן, לאחר שביהמ"ש עיין בחוות הדעת של המומחית מטעמו, כתבי הטענות בתביעת הדירה, בהסכם ההלוואה משנת 2009 ובעדויות, הוא הגיע למסקנה שסכום התביעות השטריות כאן, למעט בתביעה אחת, הינו בגדר חוב נוסף לחוב על פי סכום ההלוואה מיום 25.11.01 שכונתה ע"י המומחית "ההלוואה הראשונה" שכנגדה משה לא נתן שטר ביטחון. כאמור לעיל, פירעון הלוואה זו נדון והוכרע בתביעת הדירה. לכן,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

ביהמ"ש דוחה טענת משה כי חיובו בגין השטרות כאן, יאפשר כביכול לדב להיפרע בגין אותו חוב פעמיים.

הקביעה החלוטה לגבי פירעון חלק מההלוואות באמצעות תשלום הוצאות דב על ידי משה וטופאל

193. לנוכח מסקנת ביהמ"ש כי אין להביא בחשבון סכום הקיזוז שקבעה המומחית ביחס לתביעות השטריות כאן, אין צורך להמשיך ולדון בסוגיה.

194. אולם, למעלה מהדרוש, ולמען הפס דעת הצדדים שמסקנת המומחית כי ההלוואה הראשונה נפרעה באופן חלקי מבוססת ועומדת על אדנים יציבים, ביהמ"ש יציין כלהלן:

195. ביהמ"ש קבע בפסק הדין שנתן בתביעות הראשונות כי משה וטופאל פרעו חלק מההלוואות באמצעות תשלום הוצאות דב וטופאל. לעניין זה ראו תיאור ההתנהלות בין הצדדים מסעיף 109 לפסק הדין:

"109. על פי עדותו של רו"ח נעים שביקר את ספרי הנתבעת, שהיא בשליטת הנתבע, זו לא כללה בדיווחיה לרשויות המס ההלוואות שקיבלה.

110. הנתבעת על פי הראיות שהובאו בפני בית המשפט כללה בספריה, החזר הלוואות מוסוות בדמות תשלום לספקים של התובע, כך לגרסת הנתבע.

111. לעניין זה בית המשפט מפנה למספר דוגמאות. כאשר הוצגה בפני הנתבע הטענה כי בסעיף 66 לתצהירו, מוזכר שיק עבור רכישת מוצרים באיקאה שמימן לו התובע והוצגה בפני הנתבע חשבונית, הנתבע טען כי "...אדם מן השורה לא צריך מימון של 3,000 ₪ לרכישת מוצרים. יש מצב שהמשיב דחף לי חשבוניות שבמקור הוציא אותן על שמי. החשבונית יצאה אך אלה רכישות שלו על שמי". לאחר שהוצגו בפני הנתבע חשבוניות נוספות שהוצאו ע"י ספקים לטובת הנתבעת, טען הנתבע כי "יש פה סוגיה שהמשיב כדי לחסוך את המע"מ לקח והוציא חשבוניות על שמי, יש לי בבית חבילה של חשבוניות ומעולם לא השתמשתי בהן". בהמשך טען כי "הוא קיבל כספים ממני חזרה. זה לא נחשב כי זה לא רלוונטי".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

112. הנתבע הופנה לנספח 2 לתצהירו בו צירף חשבוניות מס מול צ'קים והופנה לחשבונית מהום סנטר ע"ס 258 ₪, ולאחר מכן הופנה לצ'ק לתובע ע"ס 258 ₪, ונשאל מה גרסתו לגבי אותה חשבונית. הנתבע השיב כי התובע אמר להום סנטר שהוא רוצה שיוציאו חשבוניות למ.ל מישורים בשעה שהוא קיבל מוצרים בשביל עצמו ואין לזה שום קשר למ.ל מישורים. הנתבע נשאל "מה עשתה מ.ל מישורים עם החשבונית הזו.. היא השתמשה מול רשויות המס?" וענה "יכול להיות, כן. יכול להיות. אני לא הסתכלתי אם זה נמצא בחומר אבל יכול להיות."

113. הנתבע הופנה לחשבונית נוספת שצירף לתצהירו ע"ס 3,300 ₪ והחזר על החשבונית לתובע, ונשאל האם הוא השתמש בחשבונית הזו מול רשויות המס וענה בחיוב. הנתבע נשאל מי מימן את רכישת המוצר וענה שהתובע "לצרכיו הוא". הנתבע נשאל "אם מי שמימן זה מר נסיס לצרכיו הוא כמו שאתה טוען, אז מדוע החזרת לו?" הנתבע השיב "על שיטה שבה הוא נהג איתי, שיטה שבדיעבד מחזיקה אותי אצלו כבן ערובה. מצד אחד הוא טוען מימנתי לך חשבוניות, מצב שני הוא אומר לי... שאני לכאורה עושה עבירה..." הנתבע נשאל ע"י בימ"ש, האם הוא טוען שהיה פה תכנון מס של התובע, כאשר התובע נותן לו חשבוניות בגין מוצרים שהוא קנה, כאשר הוא דואג שהחשבוניות יוצאו על שם חברות של התובע, הנתבע ענה "בדיוק".

114. הנתבע נשאל בשנית, "אם נסיס קנה עבור עצמו, והוא השתמש במוצר לצרכיו, למה אתה החזרת לו את הכסף?" הנתבע ענה "אני אסביר. בצורה מאוד פשוטה. הוא לכאורה הלוואה לי הלוואות, ואני אמור להחזיר לו את הכספים. מכיוון שאדון נסיס אינו נישום בארץ... כדי להסדיר את חשבונו בצורה נקייה הוא יצר שיטה מסוימת שבה, אומנם יש הרבה כספים שהבאתי לו באופן ישיר ללא קשר לחשבוניות אבל חלק מהשיטה שהוא טווה והוא הכניס אותי לתוכה, על לא עוול בכפי, זה לקחת ולהצדיק יום אחד, אם רשות מיסוי כזו או אחרת תשאל אותו, "יש פה צ'קים שיצאו לחשבון שלך מר נסיס, איך אתה מסביר את הצ'קים שנכנסו לחשבון שלך?" אז הוא אומר שום דבר, אני החשבון הזה מימנתי לו ללוינקרון הוצאות".

115. בימ"ש העלה בפני הנתבע את הטענה "כשאתה מכניס לכרטיס תשלום לפחימה ובעצם משלם בפועל לנסיס.. אז אני מבין מידע בסיסי שצומחת לך הנאה מסוימת, שכן אם היית שם את זה בנסיס אז אתה הסברת לי שהוא לא מופיע בארץ כנישום, אז יכול להיות שלא היו מכירים בכך כהוצאה, אבל כיוון שאתה רשמת את זה תחת פחימה שהוא ספק שירותים כנראה מוכר כנישום

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

אז בעצם הפחתת את סכום המס ששולם". הנתבע השיב "זה מה שהיה בפועל יוצא, אני לא מתחמק מזה, אבל בפועל אנחנו פה דנים כרגע במצב מאוד פשוט, האם הוא קיבל את כספו... זה לא אומר שהוא לא קיבל את כספו".

196. על אף שביהמ"ש קבע קביעות שהפכו לחלוטות בפסק הדין בתביעות הראשונות, ב"כ דב חזר כאן על אותה חקירה שהתקיימה בטרם ביהמ"ש נתן את פסק הדין בתביעות הראשונות.

197. משה חזר בחקירתו כאן על גרסתו בעת שנחקר לגבי התביעות הראשונות, לפיה "כל צ'ק שנתתי לנסיס הלכו אליו לצרכים שלו." כמו כן טען ש"מר נסיס לא מימן לי שום מוצר. כל הספקים, הרשימה הזאת אחד לאחד הם ספקים שלו, ונתחיל מהראשון. עו"ד אבני, ספק של מי הוא, עו"ד אבני?

...

העד, מר לוינקרון: אלי מור, אמנון וייס, (לא ברור), אלון גלברד, כל אלה הם עורכי דין שלו ואין לי שום נגיעה איתם, הם לא מכירים אותי אפילו

....

כב' הש' הדר: רק שאלת הבהרה שלי. קליבר נתנו שירות למי?

העד, מר לוינקרון: לנסיס.

כב' הש' הדר: וגם יו.אס.אקספורט נתנו שירות לנסיס?

העד, מר לוינקרון: כן, לא מכיר אותם.

...

עו"ד סלע: אז תאמר לי, מר לוינקרון, אם ככה למה אותם ספקים מופיעים בכרטיסות שלך?

העד, מר לוינקרון: זאת שיטה שהוציא מר נסיס עבורי. הוא לא רצה לשלם מכיסו את אף

בעל מקצוע שלו. הוא אמר לי 'תשמע, אתה קיבלת ממני פה ושם כספים, בוא אני אעשה לך את

זה קל, את הריבית שאני צריך לקבל ואת ההחזרים אני אעשה לך את זה בצורה נכונה, בצורה

יותר קלה, זה ייחשב כהוצאה'. (לא ברור) לי וכנגד החוק, ואני מודיע את זה, עשיתי כך בגלל

הבקשות שלו. אתה יכול לשאול אחד לאחד, כל הספקים, כל הרשימה פה, ואני לא ממציא אותה,

אני מוכן להישבע על זה במכונת אמת, אחד לאחד כולם ספקים שלו.

...

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

ש: אז איך אתה מסביר את זה ש-יו.אס.אקספורט מופיע כספק שלך בכרטיסות של טופאל?
ת: אני אחזור על עצמי כמו תוכי שאני אסביר. ברגע שניתנה לי חשבונית הכנסתי אותה למערכת, אבל כבוד השופט, אני בא מרחוק, מה הכתובת של החשבונית? (לא ברור), זה הכתובת שלו, שם הוא גר, אדוני.

...

העד, מר לוינקרון: אני, משה לוינקרון טופאל נכסים המסכן צריך 720 ₪, התאריך בחשבונית הוא ב-10.11, הצ'ק ב-06.12, זאת אומרת, 20 יום אין לי 720 ₪ לשלם, זה נראה לך הגיוני, מר עורך דין חכם? תגיד לי. איך הוא מימן לי אותה בדיוק?"

198. כמו כן, משה חזר על גרסתו בתביעות הראשונות לעניין המניע של דב בהתנהלות זו, והוא רצונו של דב לא לפתוח תיק במס הכנסה בישראל:

"העד, מר לוינקרון: כל הנושא של קבלת כספים כן עומד בעינו, כל הנושא של קבלת כספים, כב' הש' הדר: אדוני, אני שואל בצורה ממוקדת. האם הגרסה שלך בחקירה הקודמת שהייתה זהה לחלוטין לחקירה שנמשכת היום משום מה נשארה אותה גרסה, שהמניע מאחורי הפנייה של מר נסיס הייתה שלכאורה לשניכם תהיה תועלת כי הוא לא יהיה רשום ברשויות המס בישראל ואתה תוכל לקבל הוצאה מוכרת?

העד, מר לוינקרון: כן.

כב' הש' הדר: אתה לא חוזר בד?

העד, מר לוינקרון: לא,

כב' הש' הדר: תודה, שאלה הבאה.

העד, מר לוינקרון: אני קיבלתי אמנם 'בנפיט' של החזר מע"מ על החשבוניות האלה שלכאורה התקזזתי על המע"מ הזה. אבל הוא, כתוב בכל הטבלאות שלו עם מע"מ ובלי מע"מ, את המע"מ הוא קיזז ממני בהחזרים. כשהוא חישב החזר הוא ניכה את המע"מ,"

199. דב, שבמסגרת פסק הדין בתביעות הראשונות, צוטט כמי שאמר שראה בתשלומים "עצם", חלק כאן על הטענה שמשה פרע חלק מהחוב ע"י מימון רכישת מוצרים ושירותים עבורו.

200. דב טען בחקירתו שהוא נתן למשה הלוואות לזמן קצר לרכישת מוצרים ורכישות "מימון זמני" כלשונו, ואלה הושבו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
 ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
 ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

"כב' הש' הדר: רק שניה, מה ההבדל בין מימון זמני להלוואה.

העד, מר נסיס: כי זה לא, בהלוואה אתה צריך להסדיר את זה, פה היה איזה הרגל מסוים שלאורך הרבה מאד שנים, קרוב ל-12 שנים, מימנתי את כל צרכי טופאל מבחינת הקופה הקטנה שלה, נקרא לזה, דברים שהם זניחים, פחות או יותר, והם החזירו את זה באופן של תשלומים נדחים חודשיים, נניח היה מצרפי 6500 שקל אז הם חילקו את זה ל-2000, 2000, 2000 ונתנו שיקים עתידיים.

...

ש: אז אדוני לקח בחשבון שאני מראה לו כי הוא לא זוכר את מה שהוא הגיש, בסדר גמור, אני הכנתי לך גם קלסר כי ידעתי שאתה תגיד שאתה לא יודע על מה אני מדבר, בבקשה תהנה. תראה לי בבקשה חתימה אחת של לוינקרון על כל הרשימות האלה, חתימה אחת של לוינקרון מאשר לך לקנות עבורו את הדברים האלה, חתימה אחת. ת: זה נכון, אין לי."

201. גרסה זו אינה הגיונית שכן אם לא היה לטופאל כיצד לשלם עבור סכומים פעוטים יחסית, הכיצד מיהרה והשיבה לדב דווקא סכומים אלה, שעה שדב טוען כי משה התחמק באופן שיטתי מסילוק ההלוואות. כמו כן, הכיצד דב שהקפיד להחתים משה על כל צעד ושעל לא מצא לתעד הבקשות ל"מימון זמני". הגרסה של משה שהוא ודב ביצעו עבירות מס ולפיה, טופאל מממנת לדב רכישת שירותים ומוצרים ומציגה זאת כהוצאה שלה, היא המתקיימת עם ההגיון. ביהמ"ש לא האמין לגרסתו של דב בעניין זה ולכן שב ודוחה אותה כפי שדחה אותה בפסק הדין בתביעות הראשונות.

202. בעת מתן המענה לשאלות, דב הפנה לסעיף 86 לסיכומיו שם התייחס לחוות הדעת השנייה של בצלאל וחדגיש "ששניים מבין אישורי התשלום הוא קבע שהם לא תואמים את דוגמת החתימה של התובע ובשורה התחתונה ובניגוד למה שחברי אמר אני כן טענתי שאין לזה שום השפעה על ההתחשבות כי רואת חשבון להב ממילא,

כב' הש' הדר: כללה את זה בהתחשבות.

עו"ד סלע: מה ?

כב' הש' הדר: כללה את זה בהתחשבות."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

203. כאמור לעיל, ביהמ"ש קבע בפסק דין בתביעות הראשונות שהפך לחלוט שמשה פרע חלק מהחוב לדב ע"י רכישת שירותים ומוצרים עבור דב. ביהמ"ש קבע זאת, לפני שהתבהרה התמונה כאן לפיה יש לייחס הפירעון להלוואה הראשונה בלבד.

204. במסגרת שמיעת התביעות כאן, ביהמ"ש הורה למומחה בצלאל לבדוק טענות דב שאישורי התשלום שהגיש משה אינם מהימנים.

205. ביום 17.1.21 הגיש המומחה להשוואת כתב יד, מר בצלאל, את חוות דעתו הנוספת ביחס למסמכים הנוספים שהועברו לבדיקתו בהתאם להחלטה בדיון מיום 20.10.20. המומחה קיבל לידי לבדיקה שלושה מסמכים אותם ביקש דב לבדוק, ושני מסמכים מאת משה.

206. המסמכים אותם המומחה התבקש לבדוק על ידי דב הינם כלדקמן :

1. אישור בכתב יד הנושא תאריך 12.6.11. סומן ב' על ידי המומחה.
2. אישור בכתב יד הנושא תאריך 3.7.11. סומן ג'.
3. אישור בכתב יד הנושא תאריך 10.12.12. סומן ד'.

207. ואילו המסמכים שנתבקשו לבדיקה על ידי משה הינם :

1. שני דפי פירוט של תשלומי ריבית בגין הלוואה ובהם אישורי קבלה בכתב יד הנושאים תאריך 8.5.06. סומנו ה' ו-ו'.
2. מסמך פירוט של תשלומי ריבית בגין הלוואה ועל גבו אישורים בכתב יד הנושאים תאריך 19.9.07. סומן ז'.

208. המומחה בצלאל קבע בסיום בדיקתו כלהלן :

"תוצאות הבדיקה

א. בבדיקה שערכתי מצאתי כי החתימות האמורות להיות של דב נסיס במסמכים ב ו- ד הנ"ל שבמחלוקת יוצאות דופן מבין הדוגמאות על שמו שקיבלתי לבדיקה ולא מתאימות להשוואה עם הדוגמאות:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

1. בחתימה שבמסמך ב הנ"ל כיוון מהלך החתימה הפוך מהדוגמאות ומבנה החתימה שונה, והחתימה שבמסמך ד בעלת מבנה שונה מהדוגמאות.
2. ברמה העקרונית לא ניתן לאשר או לשלול את האפשרות ששתי החתימות נכתבו בידי דב נסיס, כי לא ניתן לשלול גם אפשרות שנכתבו כשרבוטי מיקרי, או בצורת חתימה מסוג שלא קיבלתי בין הדוגמאות.
- ב. מצאתי התאמה בתכונות כתיבה בין החתימה החתימה שבמסמך ג הנ"ל שבמחלוקת לבין הדוגמאות ע"ש דב נסיס, במידה שאינה מותירה בי ספק של ממש שהחתימה נכתבה על ידו.
 1. החתימה כתובה בצורה שוטפת ולא מצאתי בה סימנים האופייניים לחיקוי או זיוף.
 2. אמנם רוב הדוגמאות להשוואה שבהן השתמשתי בעלות מבנה מאורך יותר, אך תכונות הכתיבה העיקריות ובהן גם תכונות קו הכתיבה מתאימות לדוגמאות.
- ג. מצאתי התאמה בתכונות הכתיבה בין החתימות שבמסמכים ה ו-ו הנ"ל שבמחלוקת לבין הדוגמאות ע"ש דב נסיס שקיבלתי לבדיקה ולדעתי סביר מאוד שאישורי הקבלה שבמסמכים נכתבו על ידו:
 1. החתימות שבמחלוקת כתובות בצורה שוטפת ואין בהן סימנים לחיקוי או זיוף.
 2. אישורי הקבלה והחתימות כתובים בסוג כלי כתיבה המגביל את בדיקתן של חלק מתכונות הכתיבה. עם זאת ההתאמה שבין צורת הכתיבה של אישורי הקבלה לבין הדוגמאות ע"ד דב נסיס תומכת במסקנה.
 - ד. מצאתי זהות בתכונות הכתיבה בין 3 החתימות שבמסמך ז הנ"ל שבמחלוקת לבין הדוגמאות ע"ש דב נסיס, ודעתי היא שהאישורים ע"ג המסמך נחתמו על ידו.

שלוש החתימות שבמסמך כתובות בצורה שוטפת ללא סימנים לחיקוי או זיוף. מסקנתי מבוססת גם על ההתאמה שמצאתי בין שלוש החתימות לבין הדוגמאות בתכונות כתיבה מהסוג הנבדק באמצעות מיקרוסקופ."

209. משה התייחס בעמוד 652 לגבי מסמכים A ו C והפנה לסעיף 45 בסיכומי התשובה בו התייחס למסמך A לגבי אישור הוצאות ולסעיף 48 בו התייחס למסמך C – שאף הוא מתייחס לאישור הוצאות וטען כי ממצאי המומחה שללו טענות דב בתצהירו כי חתימתו על אישורי תשלום הוצאות כהחזר הלוואות, מזויפת.
210. דב טען בסיכומיו שממצאי המומחה בצלילי אינם שוללים לחלוטין טענתו לזיוף. המומחה נחקר ארוכות ע"י דב שטען כי חתימתו זויפה. המומחה הסביר כיצד קבע את החתימות שהן חתימות דב :

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
 ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
 ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

"העד, מר בצלאל: שהוא זיהה, כן. עכשיו לגבי מה שהוא אמר אולי, אני לא יודע, או, והעדפתי להכניס אותן לחוות הדעת כי הן נראו לי מתאימות להשוואה אימתתי אותן עם יתר הדוגמאות ואז הכנסתי,

...

העד, מר בצלאל: חלק מעבודתי כמומחה זה לקחת את הדוגמאות שקיבלתי ולאמת אותן בינן לבין עצמן ואז להשתמש, כלומר אם יש בתוך הדוגמאות, אפילו בין אלה שהוא אישר אותן נניח שאני לא יכול לאמת אותן עם יתר הדוגמאות, אולי הוא לא זוכר, אולי הוא כן יודע או לא יודע, אני משתמש במה שאני מצליח לאמת, כלומר, שהחתימות, שהחתימות אני יכול לקבוע קודם כל בצורה פנימית שמי שכתב את החתימות האלה כתב גם את יתר הדוגמאות כולל הדוגמאות שהוא אישר,

כב' הש' הדר: הבנתי.

העד, מר בצלאל: כולל ההכתבות כן,

....

כב' הש' הדר: החתימות שאתה הסתמכת עליהן לצורך חוות הדעת זה רק חתימות שזיהית שזה אותו אדם חתם.

העד, מר בצלאל: שזה אותו אדם כתב את כל הקבוצה, זה הכל."

211. דב עימת המומחה עם טענתו שהוא השתמש בבדיקה בחתימות שהוא טען שהן אינן שלו:

"העד, מר בצלאל: יכול להיות שיש 1 כזאת או 2, או 3, או 4, אבל לאחר, הוא יכל להגיד והרבה נבדקים אומרים על הרבה חתימות שלהם שזה לא שלהם, אני לא צד בעסק כן, כלומר אני עובד 43 שנה, הרבה פעמים וחצי מהתיקים יש מישהו שאומר את זה לא חתמתי והוא כן חתם נניח, כן, אני מאמת את זה, אלה דוגמאות שאני לא חייב להשתמש בהן,

...

העד, מר בצלאל: אם אני מאמת אותן אני משתמש בהן."

212. דב טען בחקירת המומחה כי לא נתן למומחה דוגמת חתימה, אולם התברר שטענה זו אינה מדויקת:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

"כב' הש' הדר: כן, כן מיד, שזה ייפוי כוח שנתן לכאורה מר דוב נסיס לעו"ד ירון דיין, עוד בדיקה אקראית נוספת, הסכם מימון והשקעה בהוצאות משפטיות בין מר דוב נסיס למר מרטון מרדכי, כלומר אני קורא את זה רק כדי לסבר את האוזן שזה, זה נראה לי מסמכים שלא אמורים להיות אצל לבינקרון, בבקשה.

העד, מר בצלאל: רק דקה, זה עוד דבר קטן שאני רוצה להוסיף, שבתוך הדוגמאות האקראיות שנתן לי משה יש קבוצה לא קטנה שדוב נסיס אישר בפניי כלומר זה לא, לא שהוא שלל את הכל כן."

213. המומחה הסביר מדוע לא קבע שחתימות דב זויפו.

"כב' הש' הדר: לא הגעת למסקנה מכיוון שהחתימה שהתבקשת לחוות דעתך עליה היא עצמה לא מתאימה לחתימה המקובלת של נסיס?
העד, מר בצלאל: היא לא מתאימה להשוואה.
כב' הש' הדר: השוואה למה?
העד, מר בצלאל: לחתימות של נסיס.
כב' הש' הדר: אז זה מה שאמרתי, לחתימה השכיחה מההכתבה.
העד, מר בצלאל: כן, היא לא מתאימה להשוואה, אין לה איזשהו בסיס מכותב שאני יכול לראות איך הוא עושה את זה."

214. המומחה נשאל אם יגיע למסקנה בדבר "זיוף בחוות דעת רק שאתה תראה כביכול ניסיון לחיקוי?

העד, מר בצלאל: או, או סימני זיוף פנימיים.
כב' הש' הדר: תן, תן לי דוגמה לסימן זיוף פנימי.
העד, מר בצלאל: סימן זיוף פנימי, סימן זיוף פנימי זה הפסקות במקום שבחתימות המקוריות אין אותן, איטיות יתר בחלקים מסוימים מהחתימה וכל זה בחתימות שהן בדרך כלל ניסיון לחיקוי החתימה.
כב' הש' הדר: וכל זה לא היה פה?
העד, מר בצלאל: לא, זה סתם משהו אחר שאי אפשר להשוות אותו."

215. דב עימת את המומחה עם חתימה שבה לטענתו יש ניסיון לחקות את חתימתו, אך המומחה שלל הטענה וקבע ש"הדמיון הזה שאתה מדבר עליו הוא, א' הוא לא אופייני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

לחיקוי, כלומר מישהו שראה או שהיה בפניו איזושהי חתימה של דוב נסיס ומחכה לחקות אותה זה לא אופייני שהוא יעשה דבר כזה כן, זה נראה כמו שרבוט שבמקרה הוא אלכסוני זה הכל, ואני לא יודע מי כתב אותו."

216. וראו מענה המומחה לטענה דומה של דב לגבי מסמך ד':

"כב' הש' הדר: אדוני אני רוצה לשמוע את המומחה לגבי ד' כן.
העד, מר בצלאל: אני לא רואה שום קשר בין החתימות, על פניו מהסתכלות אני לא רואה שום דמיון שום דבר,
כב' הש' הדר: אני גם לא רואה. טוב,"

217. המומחה הסביר מדוע לא קיבל טענת דב שמשה זייף חתימותיו:

העד, מר בצלאל: זה לא יכול להיות בכלל והסיבה היא כזו, א' עשיתי הכתבות וגם ההכתבות אומתו עם הדוגמאות, ב' גם מסר לי, מסר לי דוב אומנם מעט חתימות,
כב' הש' הדר: החתימות האקראיות.

...

העד, מר בצלאל: גם יש חתימות אקראיות שנסיס נתן לי.

....

כב' הש' הדר: אני אמרתי -13:00 זה ייגמר כי שוב אני נאלץ להפסיק כי מפריעים לי, מר נסיס מפריע לי. אדוני אז מה שאתה אומר שולל את ההנחה או ההשערה של עו"ד סלע כי זה לא מתאים רק למה שמר לבינקרון נתן לך אלא מתאים גם לתוצאות ההכתבה,
העד, מר בצלאל: וגם לחתימות,

כב' הש' הדר: וגם לחתימות אקראיות שנתן לך מר נסיס, זו התשובה?

העד, מר בצלאל: כן, לא הרבה אולי 10 או משהו כזה מתוך כל ה-70, אבל קיבלתי.

כב' הש' הדר: תודה, שאלה הבאה.

העד, מר בצלאל: ועוד דבר, אם הייתי מקבל קבוצת חתימות של, שכתב משה, כן, קבוצת חתימות, אני בטוח לפי היכולת המקצועית שלי שפשוט הייתי רואה שזה לא מתאים ושם את זה בצד."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

218. המומחה הסביר בפרוט רב מדוע קבע שדב חתם על מסמך ג', תוך שהוא מתייחס לשלוש דוגמאות מבין מספר תכונות מיקרוסקופיות, שחוזרות על עצמן, הפסקה, התחלת החתימה וקו הסיום.

219. להלן הסבר לגבי ההפסקה שחוזרת על עצמה :

"העד, מר בצלאל: כן, עכשיו לחתימה הזאת יש תכונות מיקרוסקופיות, גודלן פחות ממילימטר, זה מילימטר כל קו,נניח יש התחלה מסוימת, ...יש משהו שקורה בסיבוב אני מניח,

כב' הש' הדר: כן אני רואה.

העד, מר בצלאל: לעומת גם המבנה הכללי, יש כאן סיומת מסוימת שחוזרת בכורח הדף, בכורח הפתק,

כב' הש' הדר: כן, כן,

העד, מר בצלאל: כלומר אלה תכונות מיקרוסקופיות בנוסף למבנה. עכשיו יש לי את הדוגמאות, מה שקורה, מה שקורה כאן מצד שמאל למטה בדיוק, כלומר יש כאן איזשהו רווח ואנשים לא מודעים לדבר הזה,

כב' הש' הדר: אני מזהה את הרווח.

העד, מר בצלאל: יש כאן רווח שהוא נשלט על ידי חריצי העט ועל ידי מהירות הכותב והתנועה שהוא עושה, הסיבוב שהוא עושה בצורה לא מודעת כן, עכשיו,

...

העד, מר בצלאל: עכשיו, הדבר הזה מופיע בצורה מיקרוסקופית בערך ב-20 מקומות בדוגמאות שסימנתי, בהכתבות, בדוגמה 24, בדוגמה 42, בדוגמה 47, אני רק אראה לבית המשפט עוד מקום אחר וכל המקומות האלה סימנתי כאן בצהוב, 47,

..

העד, מר בצלאל: נניח ב-42,

...

העד, מר בצלאל: על הקצה אחרי הסיבוב,

כב' הש' הדר: כן,

העד, מר בצלאל: נוצר,

כב' הש' הדר: על אחרי הסיבוב, ההפסקה,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

העד, מר בצלעלי: כן, אחרי הסיבוב נוצר,
כב' הש' הדר: כן, הבנתי, ראיתי כן.
העד, מר בצלעלי: משהו מסוים בצורה שמתחדדת בצורה דומה,"

220. להלן הסבר לגבי התחלת החתימה:

"העד, מר בצלעלי: אני מראה לבית המשפט את ההתחלה של החתימה,
כב' הש' הדר: איזה אות?
העד, מר בצלעלי: ההתחלה של החתימה,
כב' הש' הדר: מה שהראית לי מקודם,
העד, מר בצלעלי: כן,
כב' הש' הדר: מצד שמאל, כן,
העד, מר בצלעלי: זה בעצם, זה בעצם משהו שמתחיל מאוד חלש, מתרחב,
כב' הש' הדר: רגע, רגע, תן לי לראות,
העד, מר בצלעלי: משהו שמתחיל מאוד חלש, מתרחב ומתחבר ואז מתחיל הקו הרחב,
כב' הש' הדר: כן,
העד, מר בצלעלי: בצורה כזאת מסוימת, אוקיי?
כב' הש' הדר: כן.
העד, מר בצלעלי: עכשיו, זה מופיע, זה מופיע ב-13, 14 ועוד בהתכתבות 47, אני רק אראה
לבית המשפט,

...

כב' הש' הדר: אני חושב שאני רואה מרחוק כבר כן, ב-14,
העד, מר בצלעלי: ב-14,
כב' הש' הדר: וגם למעלה ב-12,
העד, מר בצלעלי: וגם ב-13, גם ב-14,
כב' הש' הדר: איפה אתה רואה ב-13? כאן?
העד, מר בצלעלי: 13 זה פשוט, אני הגדלתי את זה, זה לא מוגדל אני לא,"

221. להלן הסבר לגבי קו הסיום:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
 ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
 ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

"העד, מר בצלאל: קו הסיום הוא מתחדד מאוד והוא חופף כלומר הוא מתחדד כמו רוב החתימות של דוב נסיס כן, עכשיו,
 כב' הש' הדר: כשאתה אומר את המילה מתחדד למה אתה מתכוון?
 העד, מר בצלאל: שהקו הוא נזרק בצורה מהירה והקצה שלו מאוד חד, מאוד דק, כלומר אתה מצביע גם על מהירות הסיום.

...

העד, מר בצלאל: כן, אחד מספיק לי. לא זה כל, רוב החתימות הן מתחדדות,
 כב' הש' הדר: רק שנייה אני מתעד שאני מעיין, איפה אתה רואה ב-19 סיום?
 העד, מר בצלאל: לא ב-19 ב-20.
 כב' הש' הדר: רק ב-20, 20,
 העד, מר בצלאל: ב-20, סיומת חופפת,
 כב' הש' הדר: זה הסיום?
 העד, מר בצלאל: כן, זה סיומת החתימה.
 כב' הש' הדר: טוב.
 העד, מר בצלאל: בצורה חדה וחופפת."

222. דב טען שבדוגמא ג' "אין בכלל קו שיוצא החוצה באופן ישר". אולם, המומחה לא קיבל טענה זו.

"העד, מר בצלאל: לא, זה לא יוצא החוצה אבל הוא מתחדד.
 עו"ד סלע: הוא לא יוצא החוצה אבל נכון, אין קו שיוצא החוצה נכון?
 העד, מר בצלאל: גם בהרבה הכתבות הוא לא יוצא החוצה.

...

העד, מר בצלאל: כן, רק איזה השלמה קטנה בהרבה חתימות אקראיות הוא לא יוצא החוצה גם כן, כן אין,"

223. דב טען ש"ב-ג' אין את האות ד'". המומחה השיב: "אבל גם אין, גם אין ברוב החתימות, ברוב הדוגמאות אין,"

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
 ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
 ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

224. לנוכח כל האמור לעיל, ביהמ"ש לא מצא להתערב בחוות דעתו של המומחה ולכן מאמץ אותה ודוחה טענת דב שחתימתו על אישורי ההוצאות שהציג משה, זויפה. מכאן גם שאין מקום להתערב במסקנות המומחית לחשבונאות שהתבססה על אישור דב על אותם מסמכים שהוא טען שמשה זייף חתימתו עליהם. אולם, כאמור לעיל, הקיזוז אינו משרת משה בתביעות כאן, אלא בתביעת הדירה. מסקנת המומחה בצלילי משרתת את משה כאן רק לגבי שלושה שיקים בסכום פעוט כפי שיפורט להלן:

ביהמ"ש דוחה טענת דב ביחס לטענות בחוות הדעת של המומחית ביחס להחסרה של הסך של 45,000 ש"ח

225. דב טען שהמומחית שגתה כשהחסירה סך של 45,000 ש"ח שמשה העיד בהתחלה שהוא מזהה את החתימה שלו על גבי אותם תקבולים והיא לא הכניסה אותם לחוות הדעת. מכיוון שהקיזוז אינו נוגע לתביעות כאן, אין צורך להידרש לטענת דב בעניין זה שכן נוגעת להתחשבויות ביחס לתביעת הדירה.

אין צורך להידרש לחוות הדעת החשבונאית שהגיש משה

226. משה הגיש חוות דעת מטעמו, אך לנוכח המסקנה שהקיזוז אינו נוגע לתביעות כאן, אין צורך להידרש אליה. למעלה מהדרוש יאמר שביהמ"ש לא מתבסס עליה, גם בשל חוות הדעת מטעמו וגם מפני שבחקירת המומחה מטעמו של משה התברר שנשען על דיווחים של משה ולא הביא לחקירתו את האסמכתאות עליהן הסתמך כגון דפי חשבון בבנק.

טענת משה כי המומחית שגתה כאשר לא הביאה בחשבון תשלום בגין שתי התביעות הראשונות

227. משה טען כי המומחית שגתה כאשר לא הביאה בחשבון תשלום בגין שתי התביעות הראשונות בהן ביהמ"ש נתן פסק דין בסך של 280,000 ₪.

228. דב הפנה לסעיף 83 לסיכומיו וטען שהמומחית "לא ערכה בכלל החישוב של אותן שתי ההלוואות נשוא אותם שני פסק דין" (ראו בעמוד 629 בשורה 15 לפרוטוקול).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

229. ביהמ"ש קובע כי המומחית לא כללה בסיכום החוב על פי התביעות השטריות את התביעות הראשונות ולכן דוחה הטענה שהיה עליה להביא בחשבון תשלום בגין אותן תביעות.

אופן חישוב סכום החיוב על פי השטרות

230. כפי שנקבע קודם לכן בעניין השיהוי בהגשת התביעות השטריות, לנוכח השיהוי בהגשת השטרות לביצוע, החלופה שתשמש לחישוב סכום החוב הוא מועד הגשת התביעות לביצוע כפי שיפורט בהמשך ביחס לכל תביעה בנפרד.

חוק אשראי הוגן

231. משה ביקש להחיל את חוק אשראי הוגן תשנ"ג-1993 (להלן: "חוק אשראי הוגן") על התביעות כאן.

232. המומחית התייחסה לחוק אשראי הוגן בסעיף 74 לחוות דעתה בו ציינה כי התייחסה לסכומי השטרות שכן ביהמ"ש טרם הכריע בסוגיה.

233. גם לסוגיה זו ביהמ"ש נדרש בפסק הדין בתביעות הראשונות וקבע כלהלן:

"95. סיכום הדיון בסוגיית תחולת חוק ההסדרה מעלה כי יש להחיל החוק על הלווה ביחס להסכם שנחתם ראשון בזמן ומכאן שיש לחייב את הנתבעת כערבה לשלם אך ורק את סכום הקרן של ההלוואה. לעניין ההסכם שנחתם שני בזמן, מכיוון שאחת הלוות היא תאגיד, ולנתבע שני כובעים, לווה וערב להתחייבויות הלווים, יש לחייב אותו במלוא סכום השטר שכן החוק אינו חל על אחד הלווים, דהיינו, התאגיד."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

234. קביעה זו חלוטה ובהעדר הבדל מהותי בין התביעות הראשונות ובין התביעות כאן, ביהמ"ש שב על המסקנה לפיה יש להחיל את חוק אשראי הוגן (לשעבר חוק הסדרת הלוואות חוץ בנקאיות) על התביעות כאן בהתאמה.

235. בהמשך פסק הדין, ביהמ"ש יישם מסקנה זו לגבי כל תביעה שטרית בנפרד.

קביעת הסכום לחיוב לגבי כל תביעה שטרית בנפרד:

תיק 4278-03-15

236. התביעה הוגשה לביצוע שטר שדין שייך אותו הסכם הלוואה מיום 2.11.2010 במסגרתו הלווה דב למשה סך של 200,000 ₪, כשלטענת משה הוא נטל בגינו שיק ביטחון בסך של 300,000 ₪, הוא השיק נשוא תיק זה שמספרו הינו 0010104 ומועד פירעונו 23.3.11.

237. דב נחקר ביחס לתיק זה בדיון מיום 15.6.20 :

"עו"ד חריף: שההלוואה השניה של 150 אלף שקל דווקא היא נפרעה ולא זו נפרעה, איך אתה יודע את זה?
העד, מר נסיס: מכיוון שהבן אדם חזר לי עם הכסף עם 2 שיקים של 75 אלף שקל, ביקש לקרוא את הסכם ההלוואה, אמרתי לו 'תן לי רק לצלם', חתמתי, כתבתי, וזה הכל, מה זאת אומרת איך אני יודע? אני לא מבין את השאלה,
ש: אז תגיד לי,
ת: 'תחזיר את הכסף', נתתי לו, קרעתי את ההסכם.
ש: תגיד לי, אני רוצה להבין, השיקים האלה נפרעו של ה- 75 אלף שקל?
ת: כן.
ש: טוב. ואתה אומר לנו שדווקא ההלוואה השניה היא זו שנשארה לא משולמת, נכון?"

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

ת: לא יודע אם זו הראשונה או השניה.
ש: תגיד,
ת: כן.
ש: אחרי ההלוואה הזאת אתה הלווית עוד כסף, נכון?
ת: כן.
ש: איך אתה מסביר את זה? אתה לא מקבל גרוש, מה אתה מלווה עוד כסף?
ת: אני הייתי חבר של לוינקרון בטיפשותי, תמימותי, ממש כמו אחים, הוא היה בן בית אצלי, עכשיו הוא אומר לי, אני מכיר את המשפחה שלו, יש לי דירה שהיא,"

238. משה הפנה ביחס לתביעה זו במסגרת דיון מענה לשאלות מיום 5.10.21 לס' 50 לסיכומיו בו אישר כי "השיק ניתן במסגרת הסכם הלוואה מיום 23.1.11 בגין הלוואה ע"ס 150,000 ₪." ביהמ"ש קובע כי משה לא הוכיח שפרע את ההלוואה.

239. מכיוון שדב אישר כי השטר ניתן כנגד הלוואה בסך של 150,000 ₪, והלווה הוא משה, חוק אשראי הוגן חל ולכן הסכום לחיוב הינו הסך 150,000 ₪ צמוד בתוספת ריבית כדין ממועד הגשת השטר לביצוע.

תיק 55707-08-15

240. התביעה הוגשה בגין שטר בסך של 300,000 שנמסר לדב על מנת להבטיח החזר הלוואה על פי הסכם מיום 2.11.2010 במסגרתו דב הלווה למשה סך של 200,000 ₪.

241. משה טען שלאחר שראה כי אינו עומד בתנאי ההלוואה, ביקש מדב כי יאות להמתין עם פירעונה וכתנאי לכך, דב ביקש כי ימסור לידי שיק חלופי בסך של 300,000 ₪ והבטיח כי ישיב לידי משה את השיק. אולם, דב לא החזיר את השיק. משה טען שמסר שיק המשוך על שם טופאל שמספרו 8000458 בסכום 300,000 ₪.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

242. ביהמ"ש קובע כי משה לא הוכיח שפרע ההלוואה באמצעות שטר אחר. אולם, מכיוון שדב אישר כי השטר ניתן כנגד הלוואה על סך של 200,000 ₪ והלווה הוא משה, לנוכח תחולת חוק אשראי הוגן, הסכום לחיוב אמור להיות בגובה קרן ההלוואה.

243. אולם, הנתבעת היא טופאל ולא הלווה משה. מכאן שמעמדה של טופאל הוא ערבה להתחייבות משה. גם בסוגיית תחולת חוק אשראי הוגן על הערב, ביהמ"ש דן בתביעות הראשונות. ביהמ"ש הפנה שם לעניין רביצקי (ראה רע"א 1677/15 רביצקי נ' אגוז), וקבע כך:

"89. אמור מעתה שכאשר למושך השטר יש זיקה לעסקת היסוד, יש לבדוק האם התובע עומד בדרישות חוק ההסדרה והאם הלווה נהנה מתחולת החוק. בענייננו, לנתבעת יש זיקה ברורה לעסקת ההלוואה ולו מהטעם שהלווה הוא בעליה.

90. השטר נמשך מחשבונה של הנתבעת לצורך הבטחת החזר ההלוואה ע"י הלווה ומכאן שמהותית מעמדה של הנתבעת הוא כשל ערבה להתחייבויות הלווה. עפ"י סעיף 4 (א) לחוק הערבות, התשכ"ז - 1967 "אין הערב חב ביותר מחיובו של החייב ולא בחמור ממנו". מכאן שיש לחייב הנתבעת באותו סכום בו יחויב הלווה.

91. מכיוון שחוק ההסדרה חל על הלווה שהוא יחיד, ברי שריבית בשיעור של 100% (או 200% כלשון סעיף 3 א להסכם הראשון בזמן) בגין אי החזר ההלוואה תוך 3 חודשים אסורה שכן חורגת מהוראות סעיף 5 או 6 לחוק. מכאן שעל פי סעיף 9 לחוק, בימ"ש רשאי לבטל החיוב בגין הריבית. אין מקום בנסיבות העניין לבטל גם החיוב בסכום הקרן שכן אין מחלוקת לגבי סכום הקרן. זאת מכיוון שהטענה של הלווה היא כי ההלוואה נפרעה. מכאן שאין לחייב הלווה בסכום גבוה יותר מסכום הקרן. מכאן גם שהתוצאה היא שאין לחייב את הנתבעת כערבה בסכום גבוה יותר מהסכום בו חויב החייב, דהיינו, הלווה.

92. בימ"ש לא מוצא לעשות שימוש בסמכות רשות המוקנית לו על פי סעיף 9 (ב) לחוק לחייב הלווה, ומכאן גם את הערבה, לשלם ריבית נמוכה יותר, עד גבול המותר. זאת, בשל התחכמות התובע שטען כדי להתחמק מתחולת חוק ההסדרה כי לא נקבעה ריבית והשיהוי הרב בהגשת השטר לביצוע.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

244. לנוכח האמור לעיל, ביהמ"ש מחייב הנתבעת היא טופאל בסכום בסך של 200,000 ₪ צמוד בתוספת ריבית כדין ממועד הגשת השטר לביצוע.

תיק 33291-12-1

245. מדובר בתביעה בגין 4 שיקים המשוכים על ידי טופאל שלא הוצג בגינם הסכם הלוואה. סכומי השיקים כלהלן:

- שיק מס' 80000101 על סך 100,000 ₪ שמועד פירעונו 14.7.12.
- שיק מס' 80001663 על סך 5,000 ₪ שמועד פירעונו 18.7.13.
- שיק מס' 80001723 על סך 2,500 ₪ שמועד פירעונו 20.7.13.
- שיק מס' 0011931 על סך 7,500 ₪ שמועד פירעונו 23.8.13.

246. דב נחקר ביחס לתביעה זו ביום 15.6.20. תחילה התקשה להסביר מדוע קיבל השיקים בסכומים הקטנים. לאחר מכן טען שמדובר בהלוואות קטנות:

"העד, מר נסיס: אה, כנראה שזה, עוד מימון הלוואה, משהו שלא קשור לכלום, לא יודע, זה מה שנתן לי, במהלך הזמן שהוא היה צריך כספים או משהו אז הייתי נותן לו כספים אבל לאו דווקא חשבוניות, כל מיני הלוואות קטנות כאלה.

247. דב נשאל מדוע "השיקים מסוחרים לכספי סרור ושו"ת עורכי דין?

העד, מר נסיס: מכיוון שאם קיבלתי אותם אני רשאי לעשות מה שאני רוצה בהם, לא?

....

ת: קיבלתי את השיקים האלה בתור תשלום, ושילמתי את זה לכספי סרור ואז כנראה משה לוינקרון ביקש ממני 'אם יש לך חשבונית תן לי אותה' זה הכל, אני לא הכנסתי את זה לשום,

...

ש: רכשת את כספי סרור עבור לוינקרון?

ת: לא, לא,

ש: עבור נסיס רכשת את זה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

ת: לא קשור, זה שיק,
ש: טוב.
ת: שקיבלתי מלוינקרון,."

248. ביהמ"ש לא נתן אמון בגרסת דב שעדותו בעניין זה הייתה מתפתחת וסתורה. לכן, לגבי השיקים שסכומם הכולל 15,000 ₪, לנוכח מכלול הראיות, הקביעה החלוטה של ביהמ"ש כי משה נהג לפרוע חובותיו על דעת דב בתשלומים לנותני שרות עבור דב, ותשובות דב בחקירתו בעניין זה, ביהמ"ש קובע כי מדובר בשיקים שנמסרו לדב לצורך החזר ההלוואות במסגרת ה"תשלומים הזעירים" הנזכרים במכתבו אל משה משנת 2013 (נספח 15 לתצהירו) וחוללו. לכן, אין הם יוצרים חוב נוסף מעבר לחוב שאמורים היו לצמצם.

249. לגבי השטר בסך של 100,000 ₪ דב טען ש"זה שיק ביטחון להלוואה של ה- 50 אלף.

ש: איזה הלוואה של 50 אלף, על מה אתה מדבר?
ת: לא יודע על מה אתה מדבר.
ש: השיק של 100 אלף שהכנסת לפה.
ת: זה על ה- 50 אלף.
ש: של מה?
ת: על ה- 50 אלף.
ש: איזה הלוואה של 50? זה כבר נדון כבר בבית משפט, ניתן פסק דין, נגמר.
ת: אין לי מושג, אני מסביר לך שזה 50 אלף על 100 אלף, זה הכל."

250. משה טען בסיכומי התשובה שדב "לא ידע לענות על עצם החוסר בהירות בנוגע לצ'קים נשוא תיק 33291/1215 שכן אלו לא ניתנו לידי כבטוחה בגין הלוואה בסך של שלושים ושלוש אלף דולר, כפי שקבעה רואת חשבון להב, כשאומת עם נתונים אלה לא ידע לענות הכיצד, הגיעו, איך זה עונה לגבי מה ש,."

251. כאמור לעיל, דב טען בכתב התשובה ובתצהירו כי מדובר בהחזר ההלוואה השקלית האחרונה שנתן למשה בשנת 2011. אולם, דב תבע פירעון שטר על פי אותה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
 ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
 ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

הלוואה מיום 14.7.21 במסגרת אחת משתי התביעות הראשונות, היא ת.א. 32413-08-14 וביהמ"ש קיבל התביעה. מחוות הדעת של המומחית עולה כי דב לא הציג הסכם זה לצורך ההתחשבנות. ביהמ"ש קובע כי דב לא שייך השיק לאותה הלוואה שכן הוא ידע שכבר נפרע בגין הלוואה זו במסגרת התביעות הראשונות. תשובות דב בחקירתו מלמדות שאין לו מענה הולם בעניין זה.

252. אשר על כן, ביהמ"ש קובע כי דב אינו רשאי להיפרע פעמיים בגין אותה הלוואה ודוחה התביעה גם בעניין השטר בסך של 100,000 ₪ וכך דוחה התביעה במלואה.

תיק 41088-12-15

253. השיק נשוא התביעה בסך 100,000 ₪, מספרו 5158070 וזמן פירעונו ביום 13.5.14. דב טען כי השיק נשוא תביעה זו ניתן במסגרת הסכם הלוואה מיום 28.6.2005, כאשר סכום ההלוואה הינו \$ 17,000.

254. דב הסביר בעת מתן עדותו ביום 15.6.20 ששיק זה, הינו אחד ממספר שטרות שהבטיחו פירעון הלוואות דולריות שנתן למשה:

"העד, מר נסיס: כן, אבל ברגע שהשיק הזה, ההלוואה הזאת נכנסה להלוואה של 2009, כן? להסכם של 2009, שעוגן בהסכם של 2009 והשיק הזה היה פתוח בתאריך שלו, כמובן שההלוואה שלו נפרעה, הלוואה ב- 2009, 2004, ו- 2005, שאוגדו תחת הלוואה 2009, לא נפרעו, מימשי את השיק הזה.

...

העד, מר נסיס: תראה כתוב פה, זה משחזר, זה מתעד את כל ההלוואות הקודמות, כולל את ה- 33, כולל את ה- 17 ו"הלווה מבקש כיום 20 בחודש דצמבר 2009 סכום נוסף של 60 אלף דולר" להלוואות הקודמות יש כבר בטחונות, זה השיקים שהצגתי להם, להלוואה של 60 אלף דולר אין בטחונות, הוא נותן לי שיק של 400 אלף שקל שזה בערך יוצא, כפול 4 זה, יוצא עוד 150, ש- 250 אלף שקל זה הערך של ה- 60 אלף דולר, והוא נותן לי ביטחון של עוד 150 אלף שקל שבמידה והוא לא ישיב אותה."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

255. כאמור לעיל, בדיון בטענות משה, הוא הסתמך על **ת/משה/1** משנת 2005 לצורך ביסוס הטענה בדבר תשלום הסך של \$ 133,000. למשה לא היה מענה מניח הדעת מדוע תוכן ההסכם משנת 2009 שולל טענה זו. כמו כן, כפי שפורט קודם לכן, המומחה בצלאלי קבע שהמילה "חבות" **בת/משה/1** זויפה. משה גם לא הסביר מדוע לא הפנה למסמך זה בהזדמנות הראשונה.

256. משה טען להתיישנות התביעה על פי השטר. לעניין טענה זו, ביהמ"ש שב ומפנה לתוכן האמור ב"**הואיל השלישי**" להסכם ההלוואה מיום 20.12.09 שם נכתב כלהלן:

"והלווה מבקש כיום, 20 בחודש דצמבר 2009 להעמיד לרשותו סכום הלוואה נוסף, ונפרד בסך 60,000 (שישים אלף) דולר ארה"ב, והמלווה אכן מסכים להעמיד ולהעביר לרשות הלווה את הבטוחות שניתנו להלוואה השנייה (בסך 50,000 דולר ארה"ב) וההלוואה הנוכחית בסך 60,000 דולר ארה"ב, כך שכלל הסכומים המיצרפיים של ההלוואות שניתנו עד כה מצד המלווה ונתקבלו ע"י הלווה (בסך כולל ומיצרפי של 210,000 דולר ארה"ב"

257. עוד נקבע באותה הוראה בהסכם, כפי שצוטט קודם לכן, במסגרת הדיון בפסק הדין שנתן ביהמ"ש (כבוד השופט צור) בתביעת הדירה, שסכום החוב מובטח באותה דירה שדב טען כי רק בשנת 2015 גילה כי הוברחה. לכן, יש למנות ההתיישנות, או משך הזמן הסביר להשלמת תאריך פירעון השטר מאותו מועד ולכן ביהמ"ש דוחה הטענה להתיישנות, או השלמת פרט בשטר בחלוף זמן סביר לכך.

258. ביהמ"ש קובע כי משה לא הוכיח פירעון השטר באמצעות שטר אחר. מכיוון שהלווים הינם משה וטופאל וסכום השטר הינו על סך של 100,000 ₪, לכן, משה חב על פי חוק אשראי הוגן את סכום ההלוואה בסך של 17,000 דולר ואילו טופאל את מלוא סכום השטר.

259. אולם, מאחר ובתיק זה הנתבע הינו משה בלבד, הרי שיש לחייב את משה בלבד בסך בשווי של \$ 17,000 אשר יישא תוספת ריבית ממועד הגשת השטר לביצוע.

תיק 61571-11-16

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

260. משה טען כי השיק נשוא תביעה זו אינו משויך להסכם הלוואה כלשהי, ואילו מנגד דב טען כי השיק משויך להסכם הלוואה דולרי בסך \$33,000 מיום 15.6.04. סכום השיק נשוא התביעה הינו בסך של 150,000 ₪ שמספרו 51591599 ושזמן פירעונו 1.7.14.

261. דב נחקר ביחס לתביעה זו ביום 15.6.20 :

" העד, מר נסיס: כן, זה שיק חלופי שניתן לי במסגרת 3 ההלוואות שנתתי לו, 17, 33, ו- 60, לפי דעתי, לא, לפי דעתי זה רק 17 ו-33, אז,

עו"ד חריף: שיק חלופי,

העד, מר נסיס: שיק חלופי והוא לקח שיקים שהיה להם,

ש: איפה כתוב שזה שיק חלופי, איפה חתום לך,

ת: לא יודע,

...

כב' הש' הדר: שניה, אני אומר להקלטה שהתובע הציג לפני הסכם הלוואה מיום 28 ליוני 2005,

....

עו"ד חריף: אבל לא, כתוב כאן שיק 100 אלף, לא 150, מה אתה אומר לי 150? כתוב כאן שאתה צריך לקבל שיק ביטחון 51518070, 100 אלף שקל, זה לא ה- 150, תגיד לי מאיפה ה- 150 הזה שלך.

..

ת: עבור 2 הלוואות של 17 אלף דולר ו- 33 אלף דולר,

...

העד, מר נסיס: עכשיו, השיק שניתן לי במקור, או סדרת שיקים שניתנו לי במקור,

ש: מה זה סדרת שיקים?

..

העד, מר נסיס: אז זה 2 הלוואות שהיו, 33 אלף דולר,

....

העד, מר נסיס: עכשיו, עבור 2 ההלוואות האלה שהיו עתיקות קיבלתי שיקים לפירעון בזמן עתידי מסוים, הזמן העתידי הזה הגיע כבר,

....

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

העד, מר נסיס: אני קיבלתי שיקים שהמועד שלהם הגיע והם, לא הפקדתי אותם כי היה ביננו סידור שממתינים, אז אמרתי לו 'משה מה עם הבטוחות ל- 33 אלף ול- 17 אלף דולר' אז הוא אומר 'אין בעיה, אני אתן לך שיק והפעם אני לא ממלא את התאריך מכיוון שאני לא רוצה שזה יחזור על עצמו הקטע של פירעון, תפקיד אותו חס וחלילה אם אני לא מחזיר לך את הכסף', זה השיק של ה- 150 אלף שקל."

...

עו"ד חריף: ולא החתמת את לוינקרון על כלום, על כל הסיפור הזה אין חתימה אחת של לוינקרון?
העד, מר נסיס: ממש לא צריך, יש לי שיקים."

262. משה לא הוכיח הטענה כי החליף השטר נשוא התביעה בשטר אחר ונטל הבאת הראיות בעניין זה חל עליו.

263. משה שב וטען להתיישנות התביעה על פי השטר. לעניין זה ראו הדיון הקודם שיפה גם לעניין תביעה זו בגין שטר שנועד להבטיח החזר הלוואה דולרית. לכן, ביהמ"ש דוחה הטענה להתיישנות גם בעניין תביעה זו.

264. בהתאם להסכם ההלוואה, הלווה של הסך של \$ 33,000 הינו משה. לכן, חל חוק אשראי הוגן והסכום לחיוב הוא סכום ההלוואה בסך של \$ 33,000, סכום אשר יישא תוספת ריבית ממועד הגשת בקשת הביצוע.

תיק 49639-05-17

265. השיק נשוא תביעה זו, הינו שיק המשויך להסכם הלוואה מיום 20.12.09. סכום השיק הינו 400,000 ₪, מספרו 0010096 וזמן פירעונו 1.6.14.

266. דב התייחס לתיק זה בדיון מיום 15.6.20 כאשר נשאל לגבי השיק בסך של 100,000 ₪, מדוע גם הגיש השיק נשוא התביעה כאן.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
 ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
 ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

267. משה לא הוכיח הטענה כי החליף השטר נשוא התביעה בשטר אחר ונטל הבאת הראיות בעניין זה חל עליו.

268. משה שב וטען להתיישנות התביעה על פי השטר. לעניין זה ראו הדיון הקודם שיפה גם לעניין תביעה זו בגין שטר שנועד להבטיח החזר הלוואה דולרית. לכן, ביהמ"ש דוחה הטענה להתיישנות גם בעניין תביעה זו.

269. מכיוון שלא הוכח פירעון השיק באמצעות שיק אחר, ומכיוון שהשטר נמסר לצורך הבטחת החזר הלוואה, והלווים הינם משה וטופאל, אך הנתבע הינו משה בלבד, ביהמ"ש מחייב משה על פי חוק אשראי הוגן לשלם הסך של 60,000 דולר אשר יישא תוספת ריבית ממועד הגשת בקשת הביצוע.

תיק 51695-04-18 תביעת משה נגד דב

270. כאמור לעיל, ביהמ"ש שמע באותה מסגרת דיונית, גם את תביעת משה נגד דב שכתבי טענותיה נסקרו קודם לכן. להלן הכרעה בטענות השונות.

משה לא ידע להציג החלטה על עיכוב הליכים

271. משה נשאל מספר פעמים אם יכול להציג החלטה על עיכוב הליכים ולבסוף ביהמ"ש הפנה אליו השאלה:

"העד, מר לוינקרון: אני רוצה להיזכר במה מדובר, אני לא יודע במה מדובר. אני יודע ש,

כב' הש' הדר: אבל זו תביעה שלך, אדוני, עם כל הכבוד.

העד, מר לוינקרון: לא, בסדר, בוא נעשה כזה דבר. מה שקרה שם זה ככה, הגשנו, אני ועורך דיני

הגשנו התנגדות לביצוע שטר. היה מצב שכנראה פספסנו ביום אחד בהגשת

ההתנגדות ואלה מיהרו להוצל"פ כדי להוציא הודעה שאני חייב את הכסף

בגלל שפספסתי ביום אחד בהגשה של ההתנגדות. סוכם בין עו"ד אייל למר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
 ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
 ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
 ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

סלע שהם מסכימים לכך ביניהם, היה פה איזה מסמך אני חושב גם, הם מסכימים ביניהם שהם לא ימשיכו עם הנושא של הליכי הגבייה, שילמתי כופר, הוא תפס לי בחשבון איזה 6,000 ₪. הוא ראה שם שיש 6,000 ₪, הוא אמר לי 'תעביר אותם אליי'. שילמתי לו 6,000 ₪, לא הוציא לי חשבונית עד היום, דרך אגב, על הסכום הזה,"

כב' הש' הדר: טוב, נסתפק בזאת.

העד, מר לוינקרון: והוסכם ביניהם שיהיה עיכוב הליכים. כעבור 10 חודשים אני פתאום מגלה, כב' הש' הדר: טוב, אדוני, אני מצטער. אני חייב לאזן ביניכם, נתתי לך להאריך ולהאריך, אתה אמרת לי אין החלטה על עיכוב הליכים, יש הסכמה בין שני עורכי הדין. התשובה נשמעה."

כב' הש' הדר: זה מה שהוא ביקש ממך, אתה יכול להראות החלטה שנותנת תוקף של החלטה להסכמת הצדדים? זאת השאלה שלו.

העד, מר לוינקרון: הייתה, אני, אייל, אני צריך לשאול את עורך הדין כי אני לא בקיא בזה."

272. ביהמ"ש הציע להפסיק הדיון כדי שבא כוחו של משה יציג המסמך, אך בא כוחו

השיב: "אדוני, אין צורך."

273. משה עומת עם הטענה שיש החלטה של רשמת ההוצאה לפועל מה-20.11.16 שבו

היא מורה לו במפורש להגיש בקשה לעיכוב הליכים לבית משפט שלום, והוא לא הגיש הבקשה לעיכוב הליכים לא לרשמת ההוצאה לפועל ולא לבית משפט שלום. הוא לא ענה לשאלה.

274. משה נשאל האם הוא יכול להציג "איזו שהיא החלטה על פיה הנתבע, מר נסיס,

הוא זה שביקש את מימוש הכספים בקופת הפנסיה וגמל באותו תיק הוצאה לפועל, נכון?

העד, מר לוינקרון: אצל מי נמצא הכסף?

ש: אני שואל,

ת: אצל מי נמצא הכסף?

עו"ד חריף: משה, אתה עונה תשובה, לא שאלה. תענה בתשובה, די.

העד, מר לוינקרון: מה השאלה בדיוק?

....

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

העד, מר לוינקרון: אני יכול לענות, כן? אם הוצאה לפועל עשו טעות והזרימו לחשבון של כבודו כ-130-140,000 ₪ מתוך קופות הגמל שלי שהן כבר שנתיים אצלו ורק 10 חודשים בדיעבד גיליתי שהכסף הזה עבר. הוא לא הואיל להגיד ולא היה מס'יק ישר להודיע לאדון עורך דין אייל חריף שהועבר כסף לחשבון שלו ובערך 10 חודשים עד שנה הכסף יושב בחשבון שלו. הם לא אמרו לי את זה. רק בדיעבד גיליתי שהם פדו בצורה (לא ברור) את הכסף הזה, קטעו לי את כל הנושא של הריביות שקיבלתי, את כל נושא הפנסיה שלי, זה סוג של קופת גמל שזה לעתיד שלי, ופשוט מאד לא הודיעו. רק בדיעבד גילינו את זה. ומאחר שהייתה הסכמה ג'נטלמנית ביניהם,"

275. משה נשאל מדוע הסכום שמומש הוא הסך של 145,000 ₪ והסכום שהועבר לתיק ההוצאה לפועל נשוא התביעה הוא הסך של 125,000 ₪ ונשאל "איפה ה-20,000 ₪ הנוספים". הוא לא ידע להשיב.

276. משה עומת עם הטענה ש"יש איזה שהוא נושא אחר שקיבל את הכסף ויכול להיות שהוא ביצע את המימוש" וענה ש"יש פה כמה העברות שאני צריך לבדוק אותן. מה שקורה הוא בצורה מאד פשוטה, אולי תגלה לי עוד 20,000 ₪ שאני לא יודע איפה הם." 277. דב עומת בחקירתו ביום 15.6.20 עם הטענה שהוא פעל "למימוש כספים למרות שבתיק הזה הופקדו כספים כתנאי למתן רשות להגן ולעיכוב הליכים ואתה בכל זאת פעלת למימוש הכספים ללשכת ההוצאה לפועל, נכון?

העד, מר נסיס: לא.

....

העד, מר נסיס: ומאחר והלקוח שלך מעולם לא שילם פסק דין, תמיד היה צריך לעקל לו חשבונות, וכיוצא בזה, אז פעלנו לעקל את הכספים שיש בבית משפט, לא פעלתי נגד, הבנתי שזה נקבע מאיזה ביטוח שהיה, סליחה, אני רק, שניה, הבנתי בכלל שזה פועל יוצא של פעולה של נושא אחר כנגד הלקוח שלך, הוא הרי היה חייב לכל העולם כספים ואתה, המערכת ברגע שהוטל עיקול על הכספים האלה, מכיוון שהיה בקשות רבות בהוצל"פ, כנגד החובות שהוא השאיר לי, אז גם הכסף הזה עוקל ושולם אוטומטית בלי שום פעולה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

אלקטיבית מצד התובע אלא פשוט זו פעולה הוצל"פית ורגילה שבגלל שלא
הגשת את הבקשה לעיכוב הליכים, כשלת בזה, התרשלת בזה,

.....

העד, מר נסיס: ואני לא עשיתי שום פעולה אלקטיבית להגיע לחברות הביטוח, זה מערכת
ההוצל"פ, אני בכלל לא קשור לזה, אני רק הזנתי את המערכת שאני לא מקבל
את הכספים עקב פסקי דין שמחוללים על ידי הלקוח שלו באופן סיסטמי,
הוא לא משלם שום פסק דין של טופאל נכסים, והמערכת כנראה גרסה אותו
באמצע, תפסה את הכסף הזה לא כתוצאה מפעולה אלקטיבית שאנחנו
עשינו."

278. דב אישר שלא השיב הסכום שמומש והסביר מדוע "מוכן להשאיר את הכספים
ולא לקבל אותם לכיסך, הרי אתה ניזוק ואתה כל כך מסכן והוא מעוול כלפיך פעם אחר
פעם, תשובתך?

ת: שאני ישר, אני לא נוכל כמו הלקוח שלך.

""

ת: אני מחכה לפסק דין חלוט."

279. ביהמ"ש אפשר לבא כוח משה להציג את הבקשה שלטענת משה דב הגיש. הוא
השיב:

"עו"ד חריף: אני הראיתי בתביעה, אדוני.

כב' הש' הדר: אז תראה לי עכשיו, תראה לי את המסמך שהוא חתום עליו, או עורך דין סלע
מטעמו,"

280. דב נשאל מדוע לא מסר "הודעת לכבוד השופט עדי הדר שהתקבלו בתיק ההוצאה
לפועל שלך כספים בסך של למעלה מ- 120 אלף שקלים?

העד, מר נסיס: אני לא מתעסק עם הפרוצדורות יש לי עורך דין בשביל זה."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

281. משה הפנה בעמוד 643 לסעיף 93 ואילך בסיכומיו ולסעיפים 47 עד 50 לסיכומי התשובה. הוא טען שבתיק הוצל"פ 61571-11-16 בוצע מימוש עיקול שלא כדין, שכן היה עיכוב ביצוע.

282. ביהמ"ש ביקש ממשו בדיון שהתקיים לאחר הגשת הסיכומים להציג המסמך עליו מסתמך והוא הציג בעמוד 645 בשורה 26 "נספח 1 לכתב התביעה, (מדברים ביחד לא ברור), אפשר להגדיל אם אדוני רוצה, אני מראה את הבקשה בהסכמה, בקשה בהסכמה להארכת מועד ולביטול עיקול חשבון העו"ש.

...

זה הבקשה שהוגשה אדוני. זה בתיק כן הוצאה לפועל 503, בקשה בהסכמה להארכת מועד ולביטול עיקול חשבון עו"ש בבנק דיסקונט, בהסכמת הצדדים ולפנים משורת הדין, התבקש רשם ההוצאה לפועל בזאת להורות על מתן הארכה מוגבלת בזמן להגשת ההתנגדות נשוא הבקשה דנה, וזאת לא יאוחר מיום 20.11.16 וכן להורות על ביטול העיקול שהוטל ע"י המשיב על חשבון העו"ש מספר 9342 בסניף 515 בבנק דיסקונט ע"ש אבקש, וזאת בכפוף להפקדה של ששת אלפים שקלים חדשים בחשבון עו"ש כך וכך על שם יונתן פאונדרס, חברת עו"ד. הודעה חתומה זו ע"י שני הצדדים וכן אישור ההפקדה יעברו הסכמת הצדדים נאמור בבקשה הזו, מובהר בזאת ולמען הסר ספק כי יתר העיקולים שהוטלו בגין אכיפת שטר זה ישארו תקפים וייוותרו על כנם, עד לסיום בירור ומיצוי התובענה השיטתית, עד לתומה."

283. דב הפנה באותו דיון לסעיפים 94 עד 97 לסיכומיו וטען בעמוד 648 בשורה 16 "התביעה הזאת צריכה להידחות מפאת שני אדנים עיקריים, אחד לא היה עיכוב הליכים אין החלטה על עיכוב הליכים, ההפך יש החלטה מפורשת ואנחנו צירפנו אותה והפניתי אותה לסיכומים, החלטה מפורשת של רשמת ההוצאה לפועל שאומרת לו אם אדוני רוצה עיכוב הליכים שיתקבל ויגיש בקשה מסודרת חברי לא הגיש בקשה לעיכוב הליכים. אין החלטה."

284. בעמוד 650 משורה 1 דב טען "יתרה מכך את הדבר הבסיסי ביותר לא הציגו בפני אדוני, לא הציגו ל, לאדוני, החלטה, אהה בקשה שלנו למימוש, כי הרי בהוצאה לפועל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

אתה גם יכול לקבל כספים באופן פסיבי, חברי צירף ענייני מימוש במחזיקים אחרים אבל זה לא עילת התביעה שלו. עילת התביעה שלו היא בגין מימוש."

285. ביהמ"ש קובע כי משה לא הציג החלטה בדבר עיכוב הליכים ולכן לא הוכיח כי הוחלט על עיכוב הליכים. כמו כן, משה לא הציג בקשה של דב למימוש העיקול ולכן גם לא הוכיח שדב ביקש מימוש הכספים. לכן, ביהמ"ש דוחה התביעה, בכפוף לביצוע חישוב ברשות האכיפה האם משה זכאי להחזר חלק מהסכום שעוקל בשים לב לכך שביהמ"ש קיבל התביעה בתא 61571-11-16 באופן חלקי. ככל שראש ההוצל"פ יקבע שעוקל סכום הגבוה מסך החוב הפסוק, ייתן הוראה מתאימה להשבה.

דיון בהוצאות

286. בפסק הדין שביהמ"ש נתן בתביעות הראשונות הוא קבע כי הוא מביא בחשבון לעניין החיוב בהוצאות השיהוי הרב של דב בטרם מילא השטרות וסירובו לערוך התחשבות כוללת.

287. כמו כן ביהמ"ש ציין בסעיף 106 לפסק הדין שם כלהלן :

"חמור מכך, שני הצדדים הודו לכאורה בתצהירים במובלע ובעדויות באופן ישיר, בביצוע של עבירות מס, או בסיוע לביצוען בהיקף נרחב ובמשך זמן רב. אסור לבית המשפט להתעלם מעניין חמור זה. כפי שפורט בהרחבה קודם לכן, הנתבעים מימנו עבור התובע שירותים שונים והחשבוניות שהופקו נועדו להטעות את רשויות המס כאשר התובע מעיד כי ראה בכך "עצם" שהנתבע כביכול משליך אליו." ביהמ"ש קבע כי "בנסיבות חריגות אלה, אין מקום לפסיקת הוצאות לטובת התובע."

288. לכן, בכל הנוגע לתביעות השטריות, לרבות זו בה ביהמ"ש דחה התביעה של דב, אין מקום גם הפעם לפסוק הוצאות. אולם, מכיוון שביהמ"ש דחה התביעה של משה יש מקום לחייב אותו בהוצאות. בשים לב שמחלוקת זו לובנה באופן פשוט יחסית, ביהמ"ש מחייב משה לשלם לדב שכ"ט בא כוחו בסך של 20,000 ₪.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

העברת פסק הדין למנהל בתי המשפט

289. ביהמ"ש קבע בסעיף 116 לפסק הדין בתביעות הראשונות כי אין זה מתפקידו לקבוע אם אכן בוצעו עבירות, "אך משהובאו לפניו עובדות המעלות חשד לכאורי לביצוע עבירות מס חמורות, חובתו להביא זאת לידיעת רשויות אכיפת דיני המס. אשר על כן, מורה על העברת פסק דין זה למנהל בתי המשפט כדי שישקול האם להעביר פסק הדין לנוגעים בדבר." מאותם נימוקים, ביהמ"ש שב ומורה להעביר פסק הדין למנהל בתי המשפט.

סוף דבר

290. אשר על כן, ביהמ"ש מקבל חלקית התביעות השטריות ומחייב כלהלן :

חיובי משה

291. ביהמ"ש מחייב את משה לשלם כלהלן :
- בתיק 4278-03-15 לשלם הסך 150,000 ₪ צמוד בתוספת ריבית כדין ממועד הגשת השטר לביצוע.
 - בתיק 41088-12-15 לשלם הסך בשווי של \$ 17,000 צמוד בתוספת ריבית כדין ממועד הגשת השטר לביצוע.
 - בתיק 61571-11-16 לשלם הסך בשווי של \$ 33,000 צמוד בתוספת ריבית כדין ממועד הגשת השטר לביצוע.
 - תיק 49639-05-17 לשלם הסך בשווי של \$ 60,000 צמוד בתוספת ריבית כדין ממועד הגשת השטר לביצוע.

חיובי טופאל

292. ביהמ"ש מחייב את טופאל לשלם בתיק 55707-08-15 הסך 200,000 ₪ צמוד

בתוספת ריבית כדין ממועד הגשת השטר ביצוע.

293. ביהמ"ש דוחה התביעה נגד טופאל בתיק 33291-12-1 במלואה.

תביעת משה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 4278-03-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס
ת"א 49639-05-17 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 61571-11-16 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 41088-12-15 נסיס נ' לוינקרון
ת"א 33291-12-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ
ת"א 55707-08-15 נסיס נ' טופאל נכסים בע"מ

294. ביהמ"ש דוחה התביעה בת"א 51695-04-18 לוינקרון נ' נסיס בכפוף לביצוע חישוב ברשות האכיפה האם משה זכאי להחזר חלק מהסכום שעוקל בשים לב לכך שביהמ"ש קיבל התביעה בתא 61571-11-16 באופן חלקי. ככל שראש ההוצל"פ יקבע שעוקל סכום הגבוה מסך החוב הפסוק, ייתן הוראה מתאימה להשבת הסכום העודף.

295. מחייב התובע לשלם לנתבע הסך של 20,000 ₪ צמוד בתוספת ריבית כדין ממועד מתן פסק הדין ועד מועד התשלום בפועל.

ניתן היום, י"ד שבט תשפ"ב, 16 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.

נדי הדר, שופט